

PRESUPUNERE

Mă bucur că am acest timp de părtășie cu voi, departe de nord, de unde am venit și unde este atât de frig. În după-amiaza aceasta i-am spus păstorului vostru: „Aceasta va fi una din cele mai mari întâlniri pe care le-am văzut, sau eu nu am înțeles voia Domnului.” Niciodată Satan nu a luptat atât de mult împotriva mea, cum a făcut-o acum când voiam să vin aici. Când fratele Williams m-a invitat cu puțin timp în urmă, am ezitat puțin și i-am zis: „Te voi anunța puțin mai târziu. Înainte de toate vreau să mă rog, ca să fie alegerea Domnului.”

Am

continuat să mă simt călăuzit să vin. Întotdeauna am apreciat părtășia oamenilor de afaceri ai Evangheliei depline, iar aceasta a fost ceva în plus, deoarece aș fi avut ocazia să cunosc diferite biserici și frați din diferite denominațiuni. Mie îmi place să fac aceasta și să am părtășie cu toate bisericile lui Dumnezeu.

Apoi

am spus: „Acum sunt sigur că Cel care mă cheamă este Domnul. Am să-i acord fratelui Williams puțin timp să găsească pe altcineva să meargă acolo, iar dacă el mă va aștepta totuși pe mine și toți frații vor dori să merg, voi ști că aceasta este voia Domnului.” M-am rugat și am zis: „Tată ceresc, cred că Tu vrei să merg la Phoenix.”

Am

așteptat câteva zile, apoi m-am gândit: „Ar trebui să-l anunț, pentru că trebuie să facă anunțul în „Vocea oamenilor de afaceri.”

După

câteva zile l-am sunat, iar el mi-a zis: „Oh, frate Branham, toți frații doresc să vii.” Atunci am simțit un impuls că trebuie să fac aceasta și că va fi o ocazie măreață.

Am

crezut că vin puțin cam devreme. Am vrut să merg în Mexic să-mi cumpăr o valiză, fiindcă am mare nevoie de ea. La Crăciun, cineva mi-a dat bani ca să mi-o pot cumpăra, iar de acolo aș fi putut s-o cumpăr la jumătate de preț față de aici și era de două ori mai bună decât aici. M-am gândit: „Voi merge în Texas și îmi voi acorda trei zile pentru cumpărături. Îmi voi cumpăra o valiză bună și mă voi odihni puțin pe drum.” Voiam să încep de joi.

Eram

gata de plecare, dar a venit un viscol în toată țara, iar străzile au fost blocate; totul era blocat, așa că nu se putea trece deloc prin partea de sud. Nu ne-a fost permis să mergem nici prin partea de nord.

Am

așteptat două zile, iar în cele din urmă străzile au fost deschise, așa că mi-am zis: „Poți să încerci, pentru că ai o șansă.” Am plecat zicându-mi: „Cred că va fi vreme bună,” dar cred că n-am fost niciodată într-o vijelie mai rea în toată viața mea; am avut parte numai de gheață și de blocaje pe tot parcursul drumului.

Mașina

unuia dintre băieții care înregistrează aici, fratele Maguirre, a alunecat peste el în timp ce ieșea din ea. Cred că s-a stricat, nu a alunecat. El a luat un generator vechi care nu funcționa prea bine. A încercat de mai multe ori, dar nu a mers bine, așa că a dus mașina într-un alt atelier, dar tot n-a mers. A încercat de la

ora trei până la ora unsprezece, dar degeaba.

Dimineața

următoare a încercat din nou, dar tot n-a mers. Acum el este pe aici pe undeva și mă ascultă. Nu i-am spus aceasta nici chiar socrului său sau altor frați, dar pe când ieșeam din restaurantul unde am mâncat, el m-a atins pe umăr și mi-a zis:

„Frate

Branham, roagă-L pe Domnul și totul va fi bine.”

„Chiar

crezi aceasta?”

„Da,

cred,” a răspuns el.

Când

am ajuns în Phoenix, m-am gândit: „Necazul meu s-a terminat,” iar în dimineața aceasta nu m-am trezit cu gripă, dureri de cap sau cu alte simțăminte asemănătoare, așa că am zis: „Cu Satan este o luptă.”

Așadar,

iată-mă aici. Suntem aici pentru a ne bucura de această părtășie. Eu am putut să-l întâlnesc pe păstorul de aici în camera lui de studiu și am avut un timp minunat. Ce biserică minunată! Vă aduc salutări din toată casa lui Dumnezeu, din partea de mijloc a estului, de unde sunt eu. Noi am auzit despre voi și știm că faceți toate lucrurile bine pe aici.

Mă

bucur să-l văd pe fratele Norman aici în seara aceasta. El este din Tucson. Privesc audiența aceasta micuță și văd oameni din Ohio, pe fratele și sora Dauch, și cred că în spate sunt și frați din Iowa și din alte părți. Ei vin din est și din vest, vin de peste tot, nu-i așa? Așadar, suntem bucuroși pentru că suntem aici și așteptăm cu nerăbdare serile care au fost programate pentru noi, ca să vorbim în diferite biserici. Cred că mâine seară vom fi sus la Tempe, așa-i? (Un frate spune: „Da, sus la Tempe”). Apoi în seara următoare vom fi la... („Fratele Outlaw”), da, la fratele Outlaw. Biserica lui este pe... („Strada Roosevelt nr. 20), strada Roosevelt, nr. 20, apoi în alte locuri.

Îmi

pare rău pentru cei ce ați fost aici atunci când eu am ratat acele două seri, dar cred că Domnul ne va da binecuvântări deosebite în zilele de duminică dimineața, care au fost programate ca să ne revanșăm. Așadar, avem un program plin, dar prin harul Lui vom birui.

Ne

așteptăm să avem un timp minunat la convenția pe care o vom avea, la Convenția Oamenilor de afaceri. Sunt foarte bucuros pentru această oportunitate, fiindcă voi avea ocazia să-i întâlnesc pe frații aceia și să le strâng mâna. Este ceva deosebit să te întâlnești cu prietenii; și nu este nimic mai frumos decât să ai prieteni.

Voi

cita ceva ce i-am citat și păstorului de aici în după-amiaza aceasta.

Oswald

J. Smith este un mare misionar, cu înclinație spre aceasta. Cu puțin timp în urmă, el a vorbit cu un prieten de-al meu, cu doctorul Wallace Cobbes, din Louisville, Kentucky și i-a zis: „Frate Cobbes, cred că atunci când un bărbat se căsătorește pentru prima dată, dacă soția lui este tânără și frumoasă, și dacă se întâmplă ca ea s-o ia pe o cale greșită, dacă pleacă de la el, merge în lume pe căi greșite, el trebuie s-o lase. Aceasta este ceva rău, dar ești tânăr și ai posibilitatea de a căuta și de a găsi o altă persoană care este potrivită pentru tine. După ce ai trăit alături de ea destul de mult timp, este îngrozitor de greu, dar apoi începi să realizezi că ai nevoie de ea. Când ajungi la cincizeci de ani, abia dacă mai poți trăi fără ea, iar când ajungi la șaptezeci de ani, ești sigur că nu mai poți trăi fără ea.”

Eu

m-am gândit la aceasta și i-am dat o interpretare duhovnicească.

Când

eram un predicator tânăr, fiecare bărbat care făcea o greșeală nu mai intra în discuție; nici nu mai putea să alerge în cursă; aceasta era tot. Dacă nu era baptist, nu avea ce să mai caute în cadru, ieșea din discuție și aceasta era tot. Vedeți? Trebuia să vadă lucrurile cum le vedeam eu sau acel om era greșit în totalitate.

Apoi,

după ce am îmbătrânit, am început să realizez că plapuma se întinde puțin. Am văzut pe unde și prin ce anume trebuia să treacă el; păstorul unei biserici trudește mult, totul se face cu multă trudă, iar durerile de cap vin odată cu aceasta. Mi-am dat seama că această plapumă se întinde puțin și peste el ca să nu-i fie frig. Și astăzi, când am ajuns la ceea ce sunt acum, vă spun: avem nevoie unii de alții atât de mult, încât abia dacă

mai putem rezista unii fără alții. Aceasta este totul.

Pe

măsură ce vedem că zilele devin tot mai rele și cum sunt lucrurile, cred că este bine că ne adunăm împreună și că avem părtășie. Mie îmi place să am părtășie cu frații și să vorbesc cu ei, cu oameni din diferite biserici și organizații. Este ceva în legătură cu aceasta, ceva real. Eu cred, și spun aceasta fără a pleda în favoarea acestui grup micuț de oameni de afaceri ai Evangheliei depline, că aceasta este o mare oportunitate pe care Dumnezeu ne-a dat-o tuturor, ca să ne putem aduna și să avem părtășie împreună. Ei nu pun granițe pentru nici o denominațiune, și ne putem aduna împreună în locurile cerești în Hristos. Eu îmi dau seama că nu poate fi totul perfect și că se vor face multe greșeli. Eu le văd pe ale lor, iar ei le văd pe ale mele. Voi le vedeți pe ale mele, iar eu le văd pe ale voastre. Dar noi trebuie să conviețuim unii cu alții și trebuie să realizăm aceasta. Eu cred că dacă privim în jur, din punctul meu de vedere, avem floarea recoltei. Vedeți? Așa este.

Cu

mulți ani în urmă, eu mi-am exprimat alegerea față de Evanghelia deplină, și pot spune că în fiecare an sunt tot mai fericit pentru că am făcut aceasta. Îi sunt recunoscător pentru că sunt unul dintre ei. Eu am avut această experiență prin faptul că L-am primit pe Hristos ca Salvator al meu, iar în schimb, El m-a umplut cu Duhul Său cel Sfânt, trăind zi de zi în inima mea, ca Martor că am trecut de la moarte la Viață. Eu îmi fac în fiecare zi inventarul ca să văd dacă mai sunt în planul de salvare. Vedeți, verific cum se simte Duhul care este în mine și felul în care este El în mine. Cum privește El lucrurile lumii? S-a instalat El cu adevărat și într-un fel atât de duhovnicesc în mine, încât lumea să apară întunecată, murdară și plină de necurăție?

Am

mers în josul acestei străzi și m-am gândit că am venit pentru prima dată aici cu treizeci și cinci de ani în urmă, în anul 1926, cu un model vechi de Ford T și am locuit pe strada Henshaw la nr. 6. Am văzut că i-au schimbat numele și că acum se numește Buckeye. Așadar, totul se schimbă. Totuși, am recunoscut locul acela vechi, căci am călărit cai de-a lungul văii de aici, valea râului Sărat, și de acolo în jos. Dincolo de muntele de acolo se găseau tauri, iar prospectorii în vârstă mergeau pe acolo. Vai! Ei merg și astăzi acolo, dar în mașini Cadillac. Așadar, totul este cam la fel, deși s-a schimbat puțin.

Dar

am văzut că Evanghelia nu se schimbă și ne aduce aceeași stare de bine. Dacă te întorci înapoi, după ani și ani, vei vedea că ea este aceeași. Este aceeași experiență pe care ei au primit-o la Rusalii; după două mii de ani, nu s-a schimbat nici măcar un pic. Avem aceleași lucruri, vedeți, exact aceleași lucruri.

M-am

uitat la străzile impunătoare care s-au construit și la felul cum sunt luminate, cum aceste locuri s-au aprins pur și simplu, și îi spuneam fiului meu în timp ce veneam aici: „Cu trei sute de ani în urmă, valea aceasta era tăcută și liniștită. Poate din când în când mai urla un coiot, scrâșnea vreun bizon sau ceva asemănător; dar aceasta era acum trei sute de ani. Dacă privim la ceea ce a fost și la ceea ce avem acum, nu știu dacă pot spune că s-a convertit sau s-a pervertit.”

Ar

fi o convertire dacă oamenii s-ar plimba în susul și în josul acestor străzi cu mâinile ridicate spre Dumnezeu, laudându-L pentru această vale frumoasă, pentru locul minunat în care trăiesc și care are un climat sănătos. Dacă L-ar lauda pe Dumnezeu în

biserici, iar frații ar fi frați și surorile ar fi surori, ar fi o mulțime câștigată de Dumnezeu; ar fi un loc minunat.

Dar

în loc de aceasta, avem băutori de alcool, cabarete, prostituție, fumători, jocuri de noroc, jurăminte și înjurături. Cred că într-o zi, Dumnezeu va rade totul. Așa este. Dar cei care-L aleg pe El, vor trăi din nou aici, într-o Lume fără sfârșit, în minunatul Mileniu care va veni.

Aceasta

doresc și eu și în seara aceasta am venit aici, în Phoenix, ca să încerc să am părtășie cu voi, să întăresc biserica și să ne rugăm pentru bolnavi, dacă există cineva care are nevoie de rugăciune. Nu intenționăm să împărțim numere de rugăciune, dar am venit aici să facem tot ce putem ca să-i ajutăm pe oameni. Dacă cineva are nevoie de rugăciune, tot ceea ce trebuie să faceți este să cereți aceasta, iar noi ne vom ruga și vom face tot ce putem. În urmă cu câteva săptămâni, pe când eram acasă, am aflat că dacă faci aceasta este mai mult decât orice altceva ai putea face pentru un om.

Îmi

amintesc că atunci când am venit pentru prima dată în Phoenix, am fost în biserica fratelui Outlaw, fiindcă el este primul care m-a invitat aici. Mai era pe undeva o micuță biserică spaniolă, biserica fratelui Garcia, care era vorbitoare de limbă spaniolă. Ce timp minunat am avut acolo! Oamenii stăteau în rândurile de rugăciune, se rugau, își puneau mâinile unii peste alții și erau vindecați.

Slujba

a urcat cu o treaptă mai sus. Cu siguranță că da. Darurile s-au

Înmulțit, dar într-un fel sau altul, îmi doresc să fim așa cum eram la început. Înțelegeți? Da. Noi uităm unele din lucrurile pe care ei le-au învățat odată, dar cred că a fost mai bine așa. Vedeți?

Eu

cred că drumul spre Dumnezeu este pe calea umilinței și a smereniei. Nu cred că există ceva mai bun care să ne ridice până la Hristos în afară de aceasta. Astăzi vezi tot felul de imitații care aduc confuzie și îi încurcă pe oameni. Îmi doresc ca printre voi să nu facă aceasta, fiindcă aceste lucruri vă aduc într-o situație complicată în care n-ar trebui să fiți. Voi trebuie să țineți toate aceste lucruri departe și să mergeți înainte.

Nădăjduiesc

că faptul că suntem aici, va strânge părtășia noastră unii cu alții. Rugați-vă ca Dumnezeu să-i vindece pe bolnavii pentru care ne vom ruga și mai presus de toate, să salveze toate sufletele care pot fi salvate. Eu nu știu unde se află ele și nici cine sunt, de aceea, trebuie să predic și nădăjduiesc că într-o zi, în acea mare veșnicie, într-o vale liniștită de undeva, nu Maricopa, vom trăi împreună și vom fi vecini în veșnicia fără sfârșit. Acesta este motivul pentru care suntem aici.

Mulți

dintre voi stau în picioare, dar sunteți atât de minunați, încât v-aș putea vorbi toată seara. Dar știu că avem programate mai multe servicii, și nu doresc să vă rețin prea mult timp în fiecare loc.

Înainte

de a deschide Cuvântul lui Dumnezeu, aș vrea să ne plecăm

capetele cu respect și să ne rugăm.

Tatăl

nostru ceresc, Cel plin de îndurare, este într-adevăr un mare privilegiu să fim în viață și să avem ocazia să Te mărturisim încă o dată în fața Bisericii Dumnezeului celui Adevărat. În timp ce vorbeam în fața acestor oameni, cu câteva clipe înainte, mă gândeam la orașul acesta care, deși este mare și frumos, este plin de păcat ca și alte orașe, și la cuvintele pe care mi le-a spus fiul meu: „Ce este bun aici, tati?”

„Fiule,

i-am răspuns eu, „de-a lungul acestui oraș este risipită Biserica Dumnezeului celui Viu, grupul pe care noi îl aducem înaintea lui Dumnezeu, cei sfinți.”

Așa

a făcut Pavel, care a privit peste Roma care avea o populație de mii de oameni. El a văzut orașele întoarse la idolatrie, dar în acel oraș erau mărgăritare pentru care trebuia să muncească. Ei se odihnesc dincolo și așteaptă acea mare înviere din zilele din urmă, despre care noi credem că este aproape.

Tată,

Te rugăm pentru fiecare biserică din Phoenix, ca să torni Duhul Tău peste ei. Dorim să avem asemenea Lumini care să ardă pentru Evanghelie, încât să stingă luminile acestor cluburi de noapte și a acestor baruri. Te rugăm să ne dai aceasta, Doamne. Fă ca inimile oamenilor să devină tot mai însetate după Tine, în acest timp în care ne vizitezi, și fie ca Tu să ne vizitezi cu adevărat, Doamne. Vizitează-ne prin Duhul Tău și toarnă-L peste noi fără măsură. Binecuvântează adunarea care este aici și Te rog, Tată, să faci ca mulți oameni de afaceri, cât și alții, să fie

conduși la această mare experiență a cunoașterii lui Hristos, prin botezul Duhului Sfânt. Te rugăm să ne acorzi aceasta, Doamne.

Binecuvântează

biserica adunată în seara aceasta aici, pe păstorul ei minunat, toată ființa lui, Doamne, fiindcă stă aici ca un exemplu. Este o Lumină pentru acest oraș; o Lumină prin care oamenii pot vedea calea adevărului. Te rog să-i faci pe acești membri ai săi să fie atât de sărați, încât orice om din vecinătate și din oraș, să înseteze să fie ca ei.

Eu

știu că Tu pui aceste biserici aici pentru un scop: ele stau ca martore împotriva răului, fiindcă poartă mărturia că Dumnezeu este adevărat și drept. Te rog să-i binecuvântezi din belșug, Tată.

Pentru

porția dată serviciului din seara aceasta, știu că ai turnat deja binecuvântările Tale peste ei. Te rugăm să ne binecuvântezi cu prezența Ta, Tată, și să ne vorbești prin Cuvânt, în Duhul. Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

În

timp ce citeam în după-amiaza aceasta, ochii mi-au căzut pe un text pe care doresc să-L citesc și să-L folosesc pentru a lua din el un subiect, dacă este cu voia Domnului. Am scris câteva versete și câteva notițe despre care aș vrea să vă vorbesc puțin pentru slava lui Dumnezeu.

Cei

care doriți să vă deschideți Bibliile, vă rog să deschideți la

Numeri

capitolul

14,

începând de la versetul

41,

la **45:**

„Moise

a zis: „Pentru ce călcați porunca Domnului? Nu veți izbuti!

Nu

**vă suiți, căci Domnul nu este în mijlocul vostru! Nu căutați să
fiți bătuți de vrăjmașii voștri!**

Căci

**amaleciții și canaaniți sunt înaintea voastră și veți cădea
uciși de sabie; odată ce v-ați abătut de la Domnul, Domnul nu va
fi cu voi.”**

Ei

**s-au îndărătnicit și s-au suit pe vârful muntelui; dar chivotul
legământului și Moise n-au ieșit din mijlocul taberei.**

Atunci

**s-au coborât amaleciții și canaaniții, care locuiau pe muntele
acela, i-aubătut și i-au tăiat în bucăți până la Horma.”**

Fie

ca Domnul să adauge binecuvântările Sale la citirea Cuvântului
Său. Cu voia Domnului, aș vrea să iau de aici un context, iar
subiectul meu este: **„Presupunere.”**

Iubesc

să citesc Cuvântul pentru că știu că El este Adevărul. Cuvântul este acel lucru pe care stăm, dar trebuie să fie întotdeauna Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că altfel riscăm să mergem pe un drum greșit.

Acest

lucru este scris în Ioan 15.7: *„Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele...”* Vedeți? Cuvântul locuiește în voi. Înțelegeți? *„...cereți orice veți vrea, și vi se va da,”* pentru că nu sunteți voi, ci este Cuvântul care este în voi; iar Cuvântul este Dumnezeu. Vedeți? Dumnezeu în voi. Dumnezeu este Cuvântul: *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi...”*

Întoarcerea

Duhului Sfânt va aduce Cuvântul în noi și Îl va așterne acolo, iar atunci, nu veți mai fi voi cei care vorbiți, ci va fi Cuvântul însuși care va ieși afară. Așadar, El, Cuvântul, va face lucrările.

Am

luat dicționarul și am căutat semnificația cuvântului „presupunere.” Dicționarul Webster spune că „a presupune” înseamnă „a te aventura; a îndrăzni să faci ceva fără acordul unui autorități adevărate sau a lua ceva drept sigur; a face ceva înainte să fii autorizat să faci aceasta; a face ceva fără a avea acordul sau autoritatea de a face.”

Tocmai

am trecut de două sărbători importante pe care le avem aici în America: Crăciunul și Anul Nou. De fapt, nu este Crăciun, ci este o zi în care ne odihnim. Desigur, noi știm că nu este ziua nașterii Domnului. El nu S-a născut în 25 decembrie, deoarece atunci este atât de frig în Israel, încât păstorii nu aveau cum să fie cu oile pe dealuri. Dacă ați fost vreodată în Iudeea în timpul acela al anului, ați ști că nașterea Lui nu a fost în timpul iernii. Se spune că El S-a născut în aprilie sau în mai când se nasc mieii. El a venit în mod natural, așa cum se nasc mieii obișnuiți. El a fost Mielul lui Dumnezeu și S-a născut cândva în timpul acela. Eu cred că Lui nu-I pasă ce zi stabilim noi pentru această sărbătoare, deoarece adevărata zi s-a pierdut.

Această

zi este o comemorare a nașterii Sale, dar în loc să o facem o comemorare și o zi de închinare Domnului pentru că ni L-a trimis pe Fiul Său, noi avem o sărbătoare. Vedeți? Sărbătorim Crăciunul, dar aceasta nu este o sărbătoare. Puteți sărbători ziua de naștere a lui Washington, a lui Lincoln sau a oricărui alt o renumit, dar Crăciunul ar trebui să fie o zi de închinare. Însă noi am deformat-o și am transformat-o într-una din cele mai mari zile comerciale, așa că totul se concentrează pe a face cadouri unii altora, iar dacă nu primim nimic, ne simțim ofensați și le plătim celorlalți cu aceeași monedă. Totul este amestecat.

Cu

câteva săptămâni în urmă, eu și soția mea eram într-un centru comercial din micuțul nostru oraș, și am auzit două fete care discutau. Una din ele a spus: „Ce i-ai luat mamei tale de Crăciun?”

„Oh,”

a răspuns cealaltă, „nici nu m-am gândit ce altceva i-aș putea cumpăra, pentru că cel mai mult s-ar bucura de un cartuș de

țigări.”

„Eu

i-am luat tatălui meu o sticlă de whisky,” a răspuns cealaltă.

„Mă

bucur că ai făcut aceasta, dragă, pentru că și eu i-am cumpărat la al meu un pachet nou de jetoane pentru poker.”

Vedeți,

acesta este Crăciunul. Înțelegeți? Cum poate Dumnezeu să mai suporte o asemenea sărbătoare? Presupun că toți cred că aceasta este modalitatea corectă de a proceda. Vedeți? Aceasta este ceea ce se presupune că trebuie să facă, dar este numai o presupunere a lor. Vedeți?

Apoi,

urmează Anul Nou. După sosirea acestuia, oamenii obișnuiesc să organizeze o petrecere mare, iar în cadrul ei, pe la miezul nopții se îmbată toți. Se îmbată atât de tare ca să uite de toate păcatele pe care le-au făcut în anul care a trecut. Presupun că ei cred că aceasta este modalitatea de a scăpa de păcate, dar se înșeală, pentru că aceasta le aduce și mai multe păcate. Nu poți îndrepta nimic prin faptul că păcătuiești mai mult, ceea ce înseamnă că este doar o presupunere, o acoperire.

Mă

întreb ce cred oamenii despre ceea ce numesc „plăcerea băuturii.” Când Whisky-ul le ajunge în sistem, încălzește sângele în așa măsură încât le zăpăcește mintea, iar capul le devine pur și simplu gol.

Mintea

devine atât de zăpăcită, încât medicii spun că este goală.

Dacă ați avea în trupul vostru o boală care ar face ca mintea

voastră să devină goală, ați alerga la cabinetul fiecărui

doctor din oraș pentru a găsi ceva care să vă scape de ea.

Totuși, oamenii sărbătoresc nașterea lui Hristos și încearcă

să-și înece amarul prin golirea minții. Prieteni, nu realizați

că toți oamenii trebuie să dea socoteală pentru aceasta în ziua

judecății? Nu veți putea scăpa cu aceasta. Ei presupun că a-ți

goli mintea cu băutură în seara ajunului de Crăciun sau în

noaptea de Anul Nou este un obicei național, și numesc aceasta „O

mică distracție de curățire. O mică plăcere pe care trebuie s-o

aibă oamenii și care aduce ușurare.” Dacă aceasta este toată

plăcerea pe care o persoană a putut s-o aibă de la viață, ce fel

de plăcere este aceasta? Îți golești mintea în așa fel încât

nici nu-ți mai amintești ce ai făcut, și apoi o numești plăcere?

Eu

am putut să văd că oamenii din lume fac aceasta, dar când vine

vorba de biserică, de oameni care se numesc creștini... dacă vezi

că și ei fac aceasta, simți o dezamăgire, pentru că nu aceasta

este calea prin care să uiți de păcatele tale. Ele sunt în Cartea

lui Dumnezeu, și singurul mod de a scăpa de ele este să le arunci

în Marea Uitării, prin sângele lui Isus Hristos, și să nu-ți

mai amintești niciodată de ele. Aceasta este singura cale, dar ei

presupun că adevărata cale este să procedezi așa cum o fac

oamenii.

Apoi,

de-a lungul națiunii sunt predicatori ai unor mari denominațiuni,

care predică propria lor doctrină presupunând că fac ceea ce este

corect. Indiferent cât este de contrar Scripturii, mulți dintre ei

presupun că procedează corect atunci când predică acea doctrină.

Ei presupun că aceasta este exact ceea ce cere Dumnezeu: un anumit

crez sau o anumită apartenență. Ei cred că aceasta este tot ce

cere Dumnezeu; presupun că duc oamenii în rai prin faptul că-i determină să se alăture unei biserici și prin faptul că le predică un crez; presupun că acest lucru este în ordine și că este tot ce trebuie să faci, dar ce greșeală este aceasta! Doar să presupui asemenea lucruri este o greșeală cumplită.

În

Biblie există un singur crez, iar acesta este Hristos. Vedeți? Noi trebuie doar să-L cunoaștem, iar a-L cunoaște pe El înseamnă a avea Viața veșnică. În afară de aceasta, nu există nici o cale spre Viață. Singura cale este să-L cunoști pe Hristos printr-o experiență personală cu El, și nu prin alăturarea la o biserică sau prin recitarea unui crez.

Noi

avem petreceri cu alcool făcute de creștini cu ocazia Anului Nou, pentru că aducem totul în această situație atât de săracă; de aceea ținem Crăciunul, Anul Nou și alte „zile sfinte”.

Motivul

pentru care fac oamenii acest lucru, este că aceasta este tot ce știu să facă. De aceea, dacă ar fi ceva care să-i determine să dorească să facă altceva în acea zi, ar trebui să fie ceva real.

Dacă

acesta este un lucru greșit, înseamnă că undeva este ceva corect ce trebuie făcut; înseamnă că în opoziție cu orice lucru rău trebuie să fie ceva bun, altfel nu ar fi drept. Așadar, trebuie să fie un pro și un contra, ceva negativ și ceva pozitiv.

Trebuie

să fie un dolar adevărat după care a fost făcut dolarul fals,

pentru că altfel dolarul fals ar fi cel adevărat. Când vedem oameni care merg și se alătură la o biserică sau la o denominațiune, prin aceasta dovedesc că este Ceva după care flămânez.

Sufletul

uman strigă după ceva, fiindcă știe că există Ceva care l-a adus aici; știe că dincolo de tot ce este aici, există Ceva. Ei știu că au ieșit din întuneric, de aceea vor să știe de unde au venit și unde vor merge, iar dacă au acea foame, nu o vei putea potoli prin golirea minții tale.

Am

auzit că cu câțva timp în urmă, aici s-a ținut o reuniune, iar cineva a spus: „Goliți-vă mintea! Priviți spre cer și goliți-vă mintea, iar atunci veți avea o experiență.” Așa este. Fără îndoială că veți avea o experiență, dar ce fel de experiență? Vedeți voi, când faceți aceasta, vă deschideți sufletul pentru Satan, iar el vă va da ceva. Așa este.

Eu

cred că atunci când un om vine la Hristos, ar trebui să vină cu toată inteligența pe care o are, fiindcă trebuie să citeze în mintea sa fiecare făgăduință a Scripturii. Țineți-vă mintea ageră de câte ori veniți la Hristos și nu permiteți să vă fie golită, fiindcă diavolul va încerca să vă determine să faceți orice. Vedeți? El poate să vă dea o senzație, dar voi doriți o experiență, ceva biblic, ceva real.

Totuși,

oamenii merg înainte cu presupuneri: „Am văzut o lumină înaintea mea,” sau ceva de felul acesta. „O am!”, dar nu vor trăi niciodată altfel și vor trece pe alături.

Mulți

dintre ei vin sus și spun: „Cred că dacă voi recita crezul, sunt în ordine.” Aceasta este doar părerea voastră, doar presupuneți că sunteți în ordine.

Ei

merg și se alătură acelei biserici presupunând că fac ceva corect. Multora dintre ei li se cere să primească un crez și să trăiască prin el; sunt stropiți cu puțină apă și sunt făcuți membri ai bisericii, spunându-li-se că în felul acesta sunt în ordine. Ei merg acolo sinceri și presupun că făcând aceasta sunt pe drumul către Rai.

Atunci

apar necazurile. Oamenii sunt sinceri și cred că dacă sunt aduși într-o anumită stare, într-un anumit loc, sau dacă fac o anumită promisiune sau ceva de felul acesta, este tot ce cere Dumnezeu. Ei presupun că aceasta este ceea ce cere religia: să țină o poruncă, să trăiască după cele zece porunci sau ceva de felul acesta; să facă fapte bune, fapte caritabile și daruri către vecini. Ei se gândesc că aceasta este tot ce trebuie să aibă, dar cât de greșit este acest lucru!

Noi

trăim într-un timp care este mai târziu decât am putea crede. An de an când vin aici în Phoenix sau merg în alte locuri, mă întreb dacă vom mai fi aici și anul viitor, iar când plec dintr-un loc, mă întreb: „Am fost sincer? Am așezat totul cât se poate de clar? Doamne, am urmat sfaturile Tale? Am spus totul în conformitate cu Cuvântul Tău, sau am spus ceva în contradicție cu El, pentru că în ziua judecății, oamenii aceștia vor sta alături de mine, iar eu va trebui să dau socoteală pentru ceea ce am spus când am fost într-un anumit loc, indiferent care a fost acela.”

Eu

cred că oamenii din spatele acestor slujbe presupun că după ce primesc atât de multă educație și obțin un grad învățând crezul unei biserici, trebuie să meargă afară și să ocupe slujba de păstor. Eu cred că ei fac aceasta cu sinceritate și onestitate, dar nu sinceritatea face ca un lucru să fie adevărat; acele crezuri nu reprezintă Adevărul.

Cu

puțin timp în urmă, când am fost în India, am văzut oameni cu idoli din rubin în urechi, care valorau mii de dolari. Aveau o față hidoasă și ochii mari. Am văzut preoți care turnau apă sfințită peste un om care avea trupul plin de cârlige de pescuit înfipite în carne, iar de ele erau atârnate pungi cu apă. Am văzut cum au făcut un șanț lung de treizeci de metri, larg de cinci metri și adânc de câțiva centimetri, cum l-au umplut cu jar incandescent, și l-am văzut pe omul acela trecând prin el. Am văzut ce făcea cu buzele sale... Aș fi înțeles dacă făcea aceasta ca semn de pedeapsă pentru minciună, dar și-a scos limba afară și a cusut-o de nas, după care a luat o săgeată pe care a trecut-o prin buza de sus, prin frunte și apoi a scos-o afară așa. (Fratele Branham arată). Și multe alte lucruri hidoase. Preoții au turnat apă sfințită pe acel bărbat, apoi au ucis o capră pentru a aduce o jertfă de sânge. Ei mergeau prin acel foc, presupunând că fac voia lui Dumnezeu, și erau cât se poate de sinceri. Vedeți? Ei sunt sinceri.

În

Africa am văzut cum băieții mici, care sunt doar niște bebeluși, sunt luați de vraciul tribului. El ia un cuțit și le face tot felul de tăieturi, după care le pune acea cerneală din boabe pe fețe, desfigurându-i, în timp ce fetițele sunt însemnate ca dovadă că sunt fecioare. Ei fac tot felul de lucruri ca acestea, totul fiind făcut cu o sinceritate deplină. Cu siguranță că da. Cad înaintea idolilor și își dau viața cu toată sinceritatea,

dar sincer, aceasta nu însemnează nimic. Ei presupun că ceea ce fac este bine, cred aceasta, iar noi îi privim și ne gândim că ar trebui să fie învățați altfel. Dar noi, în America, suntem la fel de răi, sau poate suntem ce este mai rău. Așa este. Noi presupunem, dar nu verificăm nimic; ne hazardăm în orice, fără a avea autoritatea de a face aceasta. Biblia nu dă nici o libertate pentru creștin ca să bea, să joace jocuri de noroc, să mintă sau să petreacă.

Totuși, oamenii se alătură la aceste biserici și merg mai departe exact cum erau înainte. Femeile continuă să-și taie părul, poartă pantaloni scurți, fumează, etc., și merg mai departe așa presupunând că este în ordine, că este bine ce fac. Ei presupun că este în ordine, dar nu este. Nu este bine; este la un milion de mile depărtare de ceea ce este bine. Cuvântul lui Dumnezeu nu suportă aceasta pentru că este contrar Lui, dar oamenii presupun că este în ordine.

Aceste lucruri nu le găsim numai în biserica prezbiteriană, ci și în cea pentecostală, care este o biserică cu oameni minunați, dar care s-a îndepărtat atât de tare de Cuvânt. Undeva pe coasta de vest, o femeie avea părul lung și îl purta adunat într-un coc la spatele capului, iar oamenii din biserică îi ziceau: „Hei, roata ta de la spate s-a turtit!” Toți se amuzau pe seama ei, și până și păstorul ei i-a spus să-și taie părul pentru că este ceva diferit.

Atunci femeia a venit și m-a întrebat:

„Ce

să fac în legătură cu aceasta, frate Branham?”

„El
ți-a spus un lucru greșit,” i-am răspuns eu.

Surorile
noastre pentecostale se poartă și procedează la fel ca lumea.

Cineva
mi-a zis zilele trecute: „Frate Branham, oamenii te consideră un
profet. De ce nu-i înveți cum să primească daruri spirituale?
Lasă deoparte felul în care se îmbracă femeile și cum se poartă
bărbații! Pune aceste lucruri deoparte, fiindcă nu este
responsabilitatea ta să le spui aceste lucruri. Tu învață-i
lucruri mari, adânci și duhovnicești.”

„Cum
aș putea să-i învăț Algebra când ei nu știu Abecedarul?” Cum
poți să le dai o educație de facultate dacă ei nu au părăsit
încă grădinița? Nu aveți nici măcar decența de a vă curăța
și de a vă purta ca și creștinii; să vă îmbrăcați ca și
creștinii și să trăiți ca și creștinii, și abia după aceea
să vorbiți despre lucrurile duhovnicești. Ieșiți de la
grădiniță! Ei presupun că aceasta este în ordine, dar nu este.
Nu ar trebui să faceți astfel de lucruri. Penticostalilor, mamele
voastre nu făceau aceasta în trecut, dar voi le faceți.

Cum
puteți suporta aceasta, bărbaților? De ce le lăsați pe soțiile
voastre să facă astfel de lucruri? Și voi sunteți tot la
grădiniță. Vedeți? Așa este. Presupuneți că este bine, dar nu
este. Voi spuneți: „Păi, soția va face aceasta și aceea...”

Voi sunteți capul familiei; așa a spus Dumnezeu. Da.

Voi

presupuneți că este în ordine pentru că și restul lumii face la fel. Mie nu-mi pasă ce face restul lumii; pe mine mă interesează ce spune Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că El este Adevărul.

Oamenii

fac doar presupuneri. Vedeți? Astfel, spuneți: „Dacă păstorul spune așa, presupun că este în ordine.”

Mie

nu-mi pasă ce spune păstorul, pentru că numai Cuvântul are dreptate; numai El este drept. Înțelegeți? Nu presupuneți nimic, pentru că dacă faceți aceasta veți da de bucluc! Faceți numai ceea ce spune Cuvântul să faceți. Da, domnilor.

Oamenii

continuă să facă aceleași lucruri și presupun că este în ordine, când de fapt nu este.

Ei

spun: „Domnul este atât de bun, prea bun ca să facă așa ceva!”

Eu

cred aceasta, cred că Dumnezeu este bun.

Cu

puțin timp în urmă, un adolescent din orașul nostru mi-a spus: „Știi ceva, frate Branham? Dumnezeu este atât de bun, încât mă

lasă să fac orice doresc.” Prostii!

Noi

auzăm spunându-se atât de mult că Domnul este un Dumnezeu bun! Așa este, El este un Dumnezeu bun, dar dacă este bun, trebuie să fie și drept. El nu ne poate da o poruncă și apoi să fie în ordine dacă facem altceva; nu este posibil să o încălcăm, și apoi să ne așteptăm să scăpăm de judecată.

El

este și un Dumnezeu al mâniei, un Dumnezeu al judecății. Ceea ce Îl face bun este faptul că veghează asupra Cuvântului Său și Îl împlinește.

Așadar,

nu ne putem aștepta să procedăm greșit, să facem lucrurile pe care le facem, și apoi să scăpăm, fiindcă El nu este așa.

Este

adevărat că Dumnezeu este bun, nu vreau să mă înțelegeți greșit; El este cu adevărat un Dumnezeu bun, dar amintiți-vă că singurul fel prin care poate fi bun este să fie drept. Și dacă este drept, trebuie să-și țină poruncile date. Iar dacă Își ține poruncile date, este greșit ca creștinii să tolereze faptele lumii. Ați înțeles? Este greșit! Noi nu trebuie să facem aceasta, pentru că trebuie să fim oameni diferiți.

Problema

este că noi ne aventurăm și facem presupuneri fără să avem Autoritatea care să ne legitimeze în ceea ce facem. Cuvântul lui Dumnezeu este Cel care ne dă autoritatea; aceasta este Autoritatea pe care trebuie să stăm; este ceea ce a spus Dumnezeu.

În

textul citit am văzut că Israelul a presupus că erau în ordine. Până aici în Numeri, unde am citit, El a fost un Dumnezeu bun. S-a dus jos în Egipt și i-a scos din robie. Cu siguranță, a fost un Dumnezeu bun. „El ne-a dat chiar și mană din cer.” Era cu siguranță un Dumnezeu bun.

Dar

când a venit timpul să se împlinească Cuvântul Său, când au ajuns la Cades-Barnea și iscoadele au venit cu dovada despre țara de dincolo, atunci ei au crezut că este în ordine dacă trec cu vederea aceasta. Dar când au făcut aceasta, Dumnezeu S-a mâniat pe ei.

Atunci,

Moise le-a spus: „Nu vă duceți să vă luptați cu amaleciții, pentru că nu ați făcut ceea ce ne-a poruncit Dumnezeu să facem!”
Vedeți?

Porunca

a fost: „Eu v-am dat această țară. Mergeți și luați-o în stăpânire!” Ei s-au întors cu dovada, dar s-au îndoit de ea. Mai mult, au dorit să se întoarcă înapoi în Egipt, pentru că le era frică să meargă și să ia țara în stăpânire.

Astăzi,

multor oameni le este teamă că cineva, de exemplu vecinul, va spune ceva împotriva.

De

multe ori, păstorul se teme să spună ceva despre Scriptură: „Mă tem că va răni sentimentele cuiva,” zice el, dar ei trebuie să

fie răniți. Așa trebuie să fie.

Uneori,

femeile se tem și spun: „Frate Branham...” la fel ca sufletul acela sărman care mi-a spus: „Mă tem că dacă nu-mi tai părul, soțul meu și celelalte femei...”

Frate,

nu face presupuneri asupra acestor lucruri! Ia Cuvântul lui Dumnezeu! Știți că aveți un suflet care trebuie salvat? Realizați că moartea nu-l schimbă? Moartea nu schimbă nimic, decât locul în care va locui acel suflet atunci când vă va părăsi.

Mergem

la o înmormântare. Ne pare rău pentru persoana care a murit, iar uneori încercăm să ne gândim la cele mai bune lucruri pe care le știm despre ea. Așa este.

Dar

Isus a fost foarte clar în privința aceasta: *„Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.”* (Ioan 3.3). Înseamnă că nu există nici o cale de mijloc.

Voi

presupuneți că omul acela a mers în Rai, dar conform Cuvântului nu este așa. Vedeți, voi faceți doar presupuneri că a ajuns acolo și spuneți: „Păi, a fost un membru bun al bisericii și a făcut numai bine vecinilor.” Eu cred aceasta și este bine. Nu am nimic de spus împotriva acestui lucru, dar ați înțeles ce anume i-a ținut pe oameni și nu i-a lăsat să intre în țara făgăduită? Faptul că erau credincioși de graniță. Au mers atât de departe,

dar n-au vrut să meargă și mai departe și să intre înăuntru.

Acesta

este felul în care procedează și astăzi oamenii. Vor merge atât de departe cu Dumnezeu și vor spune: „Da, voi crede și mă voi boteza. Voi face aceasta și cealaltă și voi respecta orice regulă pe care o impune biserica.” Dar când vine vorba să-i predați totul lui Hristos, viața voastră și totul, acela este momentul când ajungeți la graniță.

Aceasta

este ceea ce-i face pe oameni să spună: „Păi, eu mă uit la ceilalți!” Astfel, femeia tânără se uită la cea în vârstă, bărbatul tânăr privește la bărbatul în vârstă și văd felul în care vă purtați ca să știe ce și cum trebuie să facă, fiindcă presupun că este în ordine dacă procedează la fel ca voi.

Dacă

biserica pentecostală ar trăi cu adevărat la standardul ei, dacă ar trăi în conformitate cu ceea ce pretinde că are, lumea ar înseta după ea. Dar dacă oamenii văd că ați coborât la nivelul lucrurilor pe care le are și lumea, presupun că sunt la fel de buni ca și voi. Așa este. Ei au dreptul să spună aceasta. Vedeți? Dar noi trebuie să ne îndepărtăm de aceasta; nu putem face presupuneri ci trebuie să ne aliniem cu Cuvântul.

Astăzi

este aproape imposibil să-i determini pe oameni să se roage, să postească și să-L cheme pe Dumnezeu. Se pare că biserica din aceste zile a devenit atât de adormită, atât de leneșă și atât de jalnică, iar eu urăsc să tot vin și să continui să mă agit, să predic și să spun aceleași lucruri. Dar, frate și soră,

acesta este adevărul și nu pot să mă abțin. Este Evanghelia, și ea trebuie să fie predicată ca un Martor. Așa este.

Eu

cred că noi facem prea multe presupuneri; și le facem pentru că am avut o experiență: „Frate Branham,” ziceți voi, „într-o zi, cu cinci ani în urmă, Duhul Sfânt m-a binecuvântat în timp ce mergeam pe stradă, și am fugit în josul străzii, apoi m-am gândit: „Doamne, trebuie să mă duci undeva, pentru că mă voi purta neadecvat pe stradă.”

Poate

ați fost în biserică și ați avut o experiență; ați vorbit în limbi și v-ați gândit: „Este în ordine. Acum pot merge înainte, fiindcă îi văd pe ceilalți că fac astfel de lucruri.” Vedeți, voi doar presupuneți aceasta.

Israelul

a avut acele experiențe; au avut semne și minuni de lungul întregii lor călătorii. Au trecut prin mijlocul Mării Roșii ca pe pământ uscat; în fiecare seară au văzut mana care le cădea din cer și au fost martori la toate binecuvântările lui Dumnezeu care au venit peste viața lor. Dar apoi, nu au ascultat una din poruncile lui Dumnezeu și ce s-a întâmplat? Binecuvântarea s-a îndepărtat de la ei. Atunci, ei au presupus că Dumnezeu va fi la fel de bun și în continuare, pentru că așa fusese până atunci, dar El nu poate face aceasta.

Eu

cred că și noi am ajuns în punctul acela. Și noi am ajuns la Cades-Barnea, unde Dumnezeu i-a dat bisericii ocazia să facă un popas pentru a se întoarce la rândul de rugăciune și la sfințire, la momentul în care ne separăm de lucrurile lumii și de

neînțelegerile neînsemnate pe care le avem, și ne întoarcem la Dumnezeu, la dragostea frățescă, la umilință și la puterea lui Dumnezeu. Înțelegeți?

Noi

presupunem că mergem bine pentru că Dumnezeu ne binecuvântează, dar El a binecuvântat Israelul chiar și în ziua când ei au refuzat să meargă și să ia în stăpânire pământul făgăduit. În noaptea următoare zilei în care nu au crezut, a căzut mana, dar toți erau în afara voii lui Dumnezeu, și nu au mai putut câștiga nici o bătălie până când nu au venit înapoi ca să îndrepte lucrurile față de Dumnezeu. Eu cred că este timpul ca și biserica să se întoarcă din nou înapoi la Dumnezeu. Întoarceți-vă înapoi și începeți așa cum trebuie, ca să ne putem continua călătoria!

Cu

toate acestea, ei știau că El este un Dumnezeu bun și plin de îndurare. El le-a dat îndurarea Sa și le-a arătat slava Sa. Nici măcar papucii nu li s-au uzat și hainele nu li s-au învechit. În fiecare seară le cădea mana din cer și pe parcursul întregii lor călătorii au văzut semnele și minunile prezenței lui Dumnezeu în mijlocul lor. Aceasta i-a făcut să presupună că dacă Dumnezeu a făcut acele lucruri, vor putea merge să ia acel munte.

Dacă

dorim daruri duhovnicești în biserică, dacă dorim puterea lui Dumnezeu, adevărata putere a lui Dumnezeu, vă spun, frate și soră, că este foarte ușor ca cineva să fie înșelat din cauza unor senzații sau a altor lucruri de felul acesta, fiindcă diavolul poate imita aproape orice senzație pe care a dat-o Dumnezeu. Vedeți?

Dar,

vedeți voi, problema este că biserica noastră nu se mișcă așa cum ar trebui, iar noi știm că ceva este în neregulă. Noi știm că Dumnezeu nu va putea fi cu noi până când nu îndepărtăm orice trebuie îndepărtat. Așadar, este timpul să facem o verificare, să vedem lucrurile pe care trebuie să le facem și cele pe care nu trebuie să le facem, iar apoi să ne pregătim și să mergem înainte. Bindecuvântările sunt în ordine.

Samson

a fost un om mare. El a fost născut ca un nazireu închinat Domnului. Avea șapte șuvițe de păr care îi atârnau pe umeri și a dovedit prin semnul său că era un nazireu al Domnului; iar Dumnezeu a fost bun cu el deși a fugit de părinții lui și a început să umble cu o filisteană. El n-ar fi avut voie nici măcar să povestească cu o filisteană, dar iată-l că mergea la ea, iar Dumnezeu a continuat să fie milostiv față de el, deși nu era în ordine.

Ea

a început să-l ispitească să-i spună care era secretul puterii lui, și în loc să se ridice și să-i spună să nu facă aceasta pentru că el este un nazireu, i-a spus ce voia să știe. Mai întâi i-a zis: „Leagă-mi mâinile.” Vedeți? A mințit-o, iar Dumnezeu i-a iertat minciuna. El a rupt legăturile și a continuat să facă același lucru, iar în cele din urmă, a presupus că poate face tot ce vrea și să meargă înainte oricum.

Aceasta

este problema: noi presupunem că putem face orice și să scăpăm ușor. „Noi suntem penticostali. Vedeți, noi putem face orice și să scăpăm cu aceasta.” Nu, nu puteți face aceasta. Nu puteți!

Nu

putem merge înainte doar pentru că suntem o organizație mare. Mulțumiți-l Domnului pentru organizația voastră mare, dar nu putem să mergem înainte și să spunem: „Avem mai mulți membri decât cei de lângă noi. În concluzie, ei nu sunt în cursă, dar noi putem merge înainte. Vă spun, vom renunța să mai facem una sau alta, fiindcă eu cred că așa ceva este de modă veche. Nu cred că ar trebui să avem acele întâlniri de rugăciune și toate celelalte lucruri care se întâmplă acum. Nu cred că ar trebui să facem aceasta.” Voi doar presupuneți aceasta.

Vă

spun încă o dată: decât să li se predice sau să fie aduși mulți dintre studenți aici pentru a fi îndopați cu multă teologie sau alte lucruri de felul acesta, mai bine i-aș duce în camera de sus, la fel cum au făcut ei cu multă vreme în urmă, pentru a avea o experiență.

Marele

misionar al Indiei, Hudson Taylor, a spus că odată s-a convertit un indian tânăr și a fost umplut cu Duhul Sfânt. A spus că fața lui strălucea ca o lumină, și a venit la el și i-a zis: „Domnule Taylor, cred că voi merge la școală și voi urma cei patru ani de facultate pe care nu i-am făcut. Voi studia, îmi voi lua diploma de licență, iar în câțiva ani voi putea merge afară să predic Evanghelia.”

Domnul

Taylor, care era un creștin renumit, i-a zis: „Fiule, du-te afară cu ceea ce ai acum.” Aceasta este. El i-a mai zis: „Trebuie să începi să răspândești Lumina cât timp candela este aprinsă, nu când este stinsă de jumătate.” Așa este. Spune ceea ce știi, dar dacă nu ai o experiență cu El, nu poți spune nimic.

Ceea

ce ne trebuie nouă este să ne împăcăm cu Dumnezeu. Acesta este adevărul. Vedeți, trebuie să ne întoarcem la acea experiență a nașterii din nou, la lucrurile care ne curăță pe dinăuntru și pe dinafară, deoarece dacă se curăță partea dinăuntru și partea dinafară va face la fel. Se va face în mod automat. Da, domnilor.

Samson

a spus: „Mă voi scutura și mă voi ridica așa cum am făcut întotdeauna, iar când voi face aceasta, Dumnezeu va fi acolo. Presupun că El va fi acolo.”

Știți

ceva? Eu cred că biserica trebuie să se întoarcă din nou la sfințire; trebuie să se întoarcă la modul corect de a trăi. Înțelegeți? Noi facem presupuneri pentru că am primit Duhul, pentru că am dansat în Duhul, pentru că am făcut lucrurile pe care le-am făcut. Dumnezeu ne-a binecuvântat, am văzut adunări de vindecare, am văzut treziri și așa mai departe, iar aceasta ne face să presupunem că totul este în ordine.

Când

facem aceasta, ne așezăm undeva pentru că avem o clădire mare, o denotațiune drăguță, etc. Avem clasa cea mai aleasă, cea mai bună biserică din oraș și toate aceste lucruri, așa că putem aduna lumea și să spunem: „Priviți pianul nostru, orga noastră, aceasta și cealaltă este la fel de bună ca și a voastră. Scaunele noastre sunt la fel de bune ca ale voastre și predicatorul nostru este la fel de educat ca al vostru, de aceea presupunem că Dumnezeu este cu noi.” Ei presupun aceasta, când de fapt El nu mai este cu ei. Vedeți? Nu trebuie să uitați aceasta.

Când

am început să vedem semnele și minunile lui Dumnezeu, puterea Lui venind jos, am văzut că oamenii au început să trăiască diferit și să-și curețe viețile.

Alții

au temperamente gălăgioase și dificile care provoacă numai agitație și gălăgie, se ceartă unii cu alții, vezi membri care trăiesc în neorânduială, comit tot felul de păcate, necredință, etc.

Cineva

a predicat Cuvântul lui Dumnezeu și a spus: „Dumnezeu a spus că trebuie să vă nașteți din nou, pentru că altfel nu veți putea intra,” la care i s-a replicat: „Nu suntem de acord!”

Și

spuneți că aveți Duhul Sfânt? Duhul Sfânt nu Își va nega niciodată propriul Cuvânt. Trebuie să stați cu Cuvântul pentru că Cel care v-a vorbit este El. Dacă eu spun un cuvânt și apoi neg ceea ce am spus, cuvântul meu nu folosește la nimic. Vedeți? Duhul Sfânt trebuie să rămână pe ceea ce a spus, iar Cuvântul scris aici este Cuvântul Duhului Sfânt. Așa este.

Avem

nevoie de mai multă sfințire; avem nevoie să fim curățați; avem nevoie ca biserica să fie curățată.

Samson

s-a gândit: „Păi, voi...” apoi a mers acolo jos și a trăit cu acea prostituată. „Ea mi-a spus să fac aceasta, iar eu am ascultat-o. Oh, i-am spus adevărul, i-am spus că aici este calea

adevărată. Presupun că totul este în ordine și că El este cu mine.” Dar când s-a ridicat și s-a scuturat, a aflat că puterea îl părăsise.

Frate,

cred că astăzi când privim la bisericile noastre și la felul în care merg înainte, este timpul să ne scuturăm și noi, pentru că ceva nu este în ordine. Noi presupunem că mergem bine; presupunem că facem bine, dar este numai o presupunere.

Cu

câtva timp în urmă am vorbit într-o adunare de peste ocean, în fața unor oameni de afaceri care sunt frații noștri. Ei erau acolo și aveau o adunare, și vorbeau despre cum i-a binecuvântat Dumnezeu. Avuseseră o mică afacere la colț, dar și-au predat viețile lui Hristos, iar acum aveau o flotă de Cadillacuri.

Când

am auzit ce spun, le-am zis: „Nu spuneți aceasta, fiindcă este greșit. Primii creștini de la Rusalii nu au procedat așa. Dimpotrivă, au scăpat de ceea ce au avut, au dat totul la săraci. Oamenii aceștia sunt oameni de afaceri. Au propriile lor fabrici și alte lucruri, de aceea trebuie să le dați Ceva despre care nu știu nimic.”

Aceasta

este problema bisericii. Avem lumini sclipitoare și alte lucruri; aproape că avem și un ring de dans în biserică. Vedeți? Încercăm să ne comparăm cu lumea, dar voi nu puteți face aceasta niciodată. Dimpotrivă! Noi trebuie să invităm lumea pe terenul bisericii, nu să mergem noi pe terenul lor. Noi nu ne putem compara cu ei în aceste privințe. Dar avem Ceva ce ei nu au; aceasta este ceea ce dorim noi. Da, domnilor. Ceea ce dorim să le arătăm noi este

Hristos în viețile noastre, puterea Duhului Sfânt, adică Ceva ce ei nu au. Lăsați-i să vină pe terenul nostru; dacă-L doresc pe Hristos, să vină aici. Dar să nu faceți niciodată ca ei și să nu vă comportați ca ei, fiindcă este greșit.

Aceasta

este greșeala pe care a făcut-o Samson. El s-a dus din Palestina în țara filistenilor, și-a părăsit propriul pământ, iar în cele din urmă, a presupus că Dumnezeu era cu el, deși Dumnezeu îl părăsise.

Când

a luat acea placă de aur și mantaua de Șinear, Acan a presupus că nu se va ști niciodată. „Păi, ce este aceasta? O neînsemnată haină veche. O voi pune aici, iar familia mea se va bucura multă vreme de ea. Am luat și o placă. Dacă vom ajunge vreodată în strâmtorare, eu voi avea o plăcuță de aur. Nimeni nu le va vedea, pentru că le voi împacheta, le voi pune sub haina mea și voi merge mai departe.” El a presupus că totul era în ordine. Presupunerea.

Dar

porunca lui Dumnezeu a fost: „Să nu luați nimic din acel oraș blestemat! Să nu vă însușiți nimic din ceea ce este blestemat în jurul vostru!”

Atunci

cum vom mai putea fuma? Cum vor mai putea să-și taie femeile părul? Dumnezeu spune aceasta, dar chiar este greșit dacă o facem? Femeilor, cum puteți purta acești pantaloni când Dumnezeu a spus: „Orice femeie care se îmbracă cu haine bărbătești este o urâciune în ochii Domnului!” Dumnezeu nu Se schimbă. Cum putem face aceasta? Fiindcă presupunem că este în ordine. Dar nu este în ordine, nu este! Dacă surorile noastre pentecostale fac aceasta, ar

fi bine să vă opriți, să vă verificați, să priviți înapoi și să vă scuturați. Nu presupuneți că este bine oricum pentru că vă înșelați. Vă înșelați amarnic.

Când

egiptenii au venit după Moise și după copiii lui Israel, l-au văzut pe Moise mărșăluind prin mijlocul mării și pe copiii lui Israel urmându-l. Ei erau tăiați împrejur și închinați Domnului; aveau poruncile lui Dumnezeu și erau însoțiți de semnele lui Dumnezeu, așa că au trecut exact prin mijlocul mării. Nu era nici o greșeală acolo. Egiptenii stăteau pe mal, îi priveau cum făceau aceasta și au zis: „Presupunem că dacă ei pot să facă aceasta, o putem face și noi.”

Acum,

să privim puțin în urmă să vedem biserica Cincizecimii de la început. Ne gândim și la biserica pentecostală de acum treizeci sau patruzeci de ani; ne gândim la biserica de după Conciliul de la Niceea și la creștinii din epocile lui Irineu, Martin, Columba, Iustin, Policarp și a altor oameni sfinți.

Uitându-ne

la ei, simțim că avem aceeași binecuvântare pe care au avut-o și ei și presupunem că putem merge înainte așa cum au mers și ei. Presupunem că putem face aceleași lucruri pe care le-au făcut și ei, dar adevărul este că nu le putem face în situația și starea în care se află biserica acum.

Priviți

la ceea ce au făcut oamenii aceia. Priviți la ceea ce au făcut bisericile acelea. Ce sacrificiu! Priviți la ce au renunțat ei! Cum nici măcar nu le-a păsat de viețile lor! Ei au stat zi și noapte în rugăciune înaintea Domnului și au mers pretutindeni

mărturisind oamenilor despre Împărăția lui Dumnezeu.

Iar

noi, cei de astăzi, așteptăm ca păstorul sau evanghelistul să ne aducă totul în servieta sa, și apoi să spunem: „Slăvit să fie Domnul! Eu aparțin bisericii.” Aceasta este totul. Vedeți? „Sunt membru acolo și cred că biserica aceasta este în ordine. Cu siguranță.” Clădirea poate fi în ordine; poate nu are nicio termită sau ceva de felul acesta, dar ce putem spune despre clădirea cealaltă? Ce fel de termite are ea? Vedeți? Aceasta ne-ar putea cauza probleme. De ce? Pentru că termitele vor mânca sufletul. Oh, cât de multă nevoie avem să cercetăm și să ne convingem, în loc să presupunem că totul este în ordine. Da, da.

Egiptenii

aceia netăiați împrejur s-au gândit: „Vom trece și noi prin mare așa cum au trecut ei!” dar n-a fost așa și și-au pierdut viețile.

Acan

s-a gândit: „Placa aceasta mică și veche nu va face nici o diferență!” „Restul doamnelor își taie părul, așa că voi face și eu ca ele. Aceasta nu va face nici o diferență.” Dar ce s-a întâmplat? Nu a mai venit binecuvântarea asupra familiei, ci a adus moartea fiecăruia dintre ei.

Dacă

facem compromis cu fiecare poruncă a lui Dumnezeu, ca să fim pe placul oamenilor, ucidem totul chiar atunci. O plăcuță mică și o manta babiloneană, a oprit înaintarea oștirii care mășălăia. Frate, un singur lucru greșit pe care-l îngăduim bisericii să-l facă, un singur lucru împotriva căruia nu luăm poziție, pentru a-i determina pe oameni să-l scoată afară, va opri înaintarea

bisericii.

Presupun

că voi mergeți mai departe. Poate mergem mai departe cu numele, cu numărul, etc., dar nu aceasta este ceea ce contează.

Ceea

ce contează este Dumnezeu cu noi, Dumnezeu în noi, Dumnezeu mișcându-Se prin noi; Cuvântul Lui viu în noi.

Nu

presupuneți că știți aceasta, ci priviți felul în care vă face vii, atitudinea pe care o luați față de păcat, cum decurge totul. El este un Dumnezeu sfânt. V-ați gândit vreodată că într-o zi veți sta în prezența acestui Dumnezeu și veți da socoteală pentru acest Cuvânt și pentru Hristos? Dumnezeu este atât de sfânt, încât stând dincolo în veșnicie, zece milioane de sori sunt doar niște pete negre în fața Lui. El este atât de sfânt încât și Îngerii par murdari în ochii Lui; îngerii care nu au cunoscut niciodată păcatul.

Credeți

cumva că eu și voi care avem Cuvântul Său și sângele Fiului Său care ne poate curăța de păcat, putem călca în picioare poruncile Lui și să mergem în lume, apoi să ne așteptăm să stăm acolo fără vină, când știți bine că nu procedați corect?

Biserica

ar face bine să se îndrepte. Să nu presupunem ceva numai pentru că suntem mai mulți decât eram înainte și stăm mai bine din punct de vedere financiar. Avem clădiri mai bune decât cele pe care le aveam; ne îmbrăcăm mai bine decât înainte și avem mașini mai

bune decât cele pe care le aveam, dar, oh, frate, mă întreb cât de mult din Hristos avem în noi? Vedeți? Noi facem doar presupuneri. Da, domnilor.

Cei netăiați împrejur n-au putut face ce făcea Israelul, ci s-au înecat în mare. Așa este.

În zilele când Noe construia acea mare corabie care avea să se lupte cu valurile potopului, fără îndoială că mulți dintre membrii bisericii din acea zi au spus: „Fanaticul acela! Dacă nu va fi cum spune el? Dar dacă se va întâmpla? Dacă va veni o furtună mare? Ne vom urca în corăbiile noastre și vom naviga. Corabia noastră este la fel de bună ca și corabia lor și va pluti la fel de bine ca a lor, fie că este construită de Dumnezeu sau nu.”

Oamenii spun: „Eu aparțin de biserica aceasta, am devenit membru aici. Ea este la fel de bună ca oricare alta.”

Frate, dacă nu suntem în Cuvânt și dacă Cuvântul nu este în noi, doar presupunem că suntem în ordine. Amintiți-vă că atunci când a venit potopul, numai corabia construită de Dumnezeu s-a menținut la suprafața apei. Oamenii din zilele acelea numai au presupus că vor fi bine, dar a presupune că vei fi bine și a fi cu adevărat bine, sunt două lucruri diferite. Înțelegeți?

Voi spuneți: „Frate Branham, se pare că ne legi de o creangă undeva, nu-i așa?”

Nu.

Eu vreau să vă arăt doar ce este înaintea voastră. Vedeți?
Apoi, vom ajunge la salvare într-un minut. Da.

Poate

cineva spune: „Îl cunosc pe necunoscutul de la colț. El are o barcă cu care putem depăși orice val.” Dar vedeți voi, barca aceea nu a fost construită de Dumnezeu; nu a fost construită din lemn de acacia și nici în felul în care a construit-o Dumnezeu pe cealaltă.

Voi

spuneți: „Am o biserică, frate Branham. Oh, noi aparținem de cea mai mare denominațiune din oraș. Suntem cea mai mare biserică de aici și avem oamenii cei mai bine îmbrăcați. Chiar și primarul și oficialii vin aici.”

Dar

dacă nu este zidită de Dumnezeu, nu va rezista. Nici o denominațiune nu va rezista dacă nu este construită de Dumnezeu. Înțelegeți? Așa este. Trebuie să fie zidită așa cum a poruncit Dumnezeu. Nu poate veni pe o altă cale; nu printr-un crez, nu prin aderare, nu printr-o senzație, ci trebuie să vină pe calea crucii. Trebuie să vină pe calea Sângelui; trebuie să vină și să fie umplută cu Duhul Sfânt; trebuie să fie materialul Duhului Sfânt, iar materialul Duhului Sfânt face oameni ai Duhului Sfânt.

Dintr-un

lemn de chiparos se face o corabie de chiparos, iar dintr-un lemn obișnuit se face o corabie obișnuită. Înțelegeți ce vreau să spun? Dintr-un material lumesc va rezulta o biserică lumească, dar Duhul Sfânt va face o biserică a Duhului Sfânt.

„Ce

este această biserică a Duhului Sfânt, frate Branham? Ce face ea? Cum acționează?” Vom afla într-un minut. Vedeți? În ordine.

Ei

încearcă să creadă. De-a lungul anilor s-au ridicat o mulțime de oameni care au vorbit despre aceasta, încât astăzi există o mulțime de căi diferite și este o mare confuzie.

Bătrâna

mea mamă, care a trecut dincolo cu câteva luni în urmă, mi-a zis în timp ce stătea pe pat: „Billy, eu plec.”

„Nu

vorbi așa, mamă,” i-am zis eu. Dar ea a repetat: „Plec. Vreau să merg să-i văd pe ceilalți copii; vreau să-l văd pe tata. Plec.”

Stăteam

acolo, eu, cel mai mare copil al ei, și sora mea mai mică. Noi am fost zece copii: nouă băieți și o fată.

Mama

ne-a privit și a zis: „Primul și ultimul meu copil. Dolores, tu ești singura mea fiică. Ai fost bună cu mine. M-ai spălat, m-ai iubit și ai avut grijă de mine, iar tu, Billy, ai avut grijă să nu flămânzesc, mi-ai plătit facturile și mi-ai luat un loc în care să trăiesc. Tu ai fost călăuza mea spirituală.”

„Mamă,

cu câțiva ani în urmă când am venit la Hristos, eram doar un

copil, și fiind irlandez, am vrut să merg la biserica irlandeză. Dar ei mi-au spus: „Nu contează ce spun alții, noi suntem biserica. Trebuie să vii aici, pentru că aceasta este singura biserică adevărată.”

Apoi

m-am gândit să merg să vizitez biserica luterană, iar luteranii mi-au zis: „Noi suntem biserica!” Biserica este un grup de oameni chemați afară. Auzind ce spun și luteranii, m-am gândit: „Acum care dintre ele este Trupul? Care dintre ele este Biserica adevărată? Unii spun că trebuie să mergem pe aici, iar alții spun că trebuie să mergem pe dincolo.” Am mers la metodiști și ei spun că aceea este calea, iar baptiștii spun că la ei este.”

Și

am continuat: „Am aflat că sunt aproape nouă sute de biserici diferite, fiecare trăgând într-o parte sau în alta, dar eu nu pot să-mi bazez credința pe așa ceva. Nu pot face aceasta, mamă. De aceea, n-am ales-o pe niciuna din ele, ci m-am întors înapoi și am aflat care a fost construcția, ce a așezat Dumnezeu, sau mai bine zis, care sunt poruncile pentru ceea ce trebuie făcut. Le-am învățat exact așa cum le-au învățat apostolii și am avut aceleași rezultate.”

Aceasta

este. Vedeți?

„Eu

am luat Cuvântul lui Dumnezeu și L-am expus așa cum este El.”

„Pe

aceasta mă odihnesc, Billy,” a spus ea.

Curând

micuța femeie nu a mai putut vorbi, așa că am strigat-o: „Mamă!”
Voiam să încredințez sufletul ei Domnului, fiindcă așa am făcut
și cu tatăl meu. Nu mai putea vorbi, așa că i-am zis: „Mamă,
sunt încă aici. Poți să clipești din ochi?” Și ea a clipit.
Atunci i-am zis: „Vreau să te întreb ceva, mamă. Mai ai câteva
minute și vei pleca. Vreau să stau aici pentru a-L vedea pe Isus
venind să ia sufletul tău, iar atunci i-L voi încredința Lui.
Deci, vreau să te întreb ceva, mamă.”

Am

botezat-o în urmă cu vreo treizeci de ani, și era umplută cu
Duhul Sfânt. A fost o creștină, o adevărată sfântă a lui
Dumnezeu.

„Mamă,
acum când mai ai câteva minute de trăit, îmi poți spune dacă
Isus este la fel de dulce cu tine ca în ziua când ai primit Duhul
Sfânt? Mamă, vreau să știu aceasta ca să le pot spune și
celorlalți. El este la fel de dulce și acum? Tu ești mama mea și
nu mi-ai spune ceva neadevărat, așa că vreau să știu cum te
simți acum. Este El la fel de dulce ca acum treizeci de ani când
L-ai primit? Dacă este și nu poți vorbi, te rog să clipești
foarte repede.” Ea a clipit foarte repede, iar lacrimile îi
curgeau șiroaie pe obraji. Oh, Doamne! Da.

Aceasta

este! Atunci nu mai presupui, ci știi pe ce stai. Așa este. Oh, nu
faceți presupuneri în legătură cu aceasta! Există atât de multe
căi! Nu faceți presupuneri. Dumnezeu a dat o legitimare a
făgăduinței Sale. Înțelegeți? Noi nu trebuie să facem
presupuneri, pentru că Dumnezeu a legitimat aceasta.

Biblia

spune în Deuteronom 18.15-22:

*„Domnul,
Dumnezeul tău îți va ridica... un proroc ca mine.*

*Și
dacă cineva nu va asculta de cuvintele Mele, pe care le va spune în
Numele Meu, Eu îi voi cere socoteală.*

*Când
ceea ce spune prorocul acela în Numele Domnului, nu va avea loc și
nu se va întâmpla, va fi un cuvânt pe care nu l-a spus Domnul.*

*Prorocul
acela l-a spus din îndrăzneală: să n-ai teamă de el. Dar dacă
Domnul i-a vorbit lui, El le va aduce la împlinire.” Vedeți?
Aceasta este calea prin care veți ști. Dumnezeu ne-a dat
instrucțiuni ca să știm și să nu fim nevoiți să presupunem
ceva. Nu trebuie să vă imaginați ceva, ci trebuie să ai o
experiență ca să știi aceasta. Da, domnilor.*

*Profetul
pe care l-a ridicat Domnul, și care a fost Hristos Isus, Fiul Lui, a
spus în Ioan 14.12: „Cine
crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu.”
Frate,
nu există presupunere în legătură cu aceasta, pentru că El a
spus clar. În Marcu 16.15-18, Isus a spus: „Semnele
acestea îi vor urma pe cei ce cred.”*

Voi

nu trebuie să presupuneți: „Oare sunt bine? Pot fi liniștit că sunt în ordine?”

Isus

a spus: *„Semnele
acestea îi vor urma pe cei ce cred.”*

Nu presupuneți nimic în legătură cu aceasta.

Ioan

Botezătorul nu a spus: „Presupun că acesta este Hristosul. Nu sunt sigur, dar Cel care stă acolo poate fi El. Presupun că așa este.” El nu a spus aceasta, ci a zis clar: *„Iată
Mielul lui Dumnezeu.”* Ioan

nu a presupus că El era Acela, ci a știut clar că este El. De ce? Pentru că Dumnezeu i-a spus în pustie: „Acesta este un lucru important, Ioane. Tu nu trebuie să amesteci lucrurile.”

Aceasta

este problema astăzi. Dumnezeu vrea ca Biserica Sa să știe ce este Adevărul. Noi nu vrem să fim confuzi în legătură cu aceasta. Frate, nu vei mai avea o altă șansă. Ar fi bine să fii pe calea cea bună atunci când corabia se va opri lângă casa ta; moartea va pluti în jurul camerei. Trebuie să fii sigur de aceasta, nu-ți asuma nici un risc. Asigură-te că ai dreptate.

El

i-a spus lui Ioan: *„Acela
peste care vei vedea Duhul coborându-Se, este Cel ce botează cu
Duhul Sfânt și cu Foc.”* Vedeți?

Ioan

nu a spus: „Presupun aceasta,” ci a spus: „Iată-L!” Oh, Doamne! Aceasta este. L-a cunoscut. El nu a presupus nimic, ci a știut că era Fiul lui Dumnezeu. A știut că El era Mielul care ridică păcatul lumii, pentru că a primit o descoperire cu privire la aceasta.

Voi

nu veți ști niciodată mai bine, decât dacă vă va fi descoperit. Cum vă poate descoperi Dumnezeu ceva ce este contrar Cuvântului Său? Singura cale prin care poate să vi se descopere Duhul Sfânt, este atunci când Își ține promisiunea făcută față de voi.

„Acele

semne îi vor urma pe cei ce cred. În Numele Meu vor scoate draci, vor vorbi în limbi noi, vor lua în mână șerpi, vor bea ceva de moarte și nu-i va vătăma.

Își

vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși... Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.” (Marcu 16.15-18; Ioan 13.35).

Acestea

sunt poruncile, acestea sunt lucrurile asupra cărora trebuie să veghem. Roadele Duhului sunt: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, blândețea, supunerea, răbdarea. Acestea sunt lucrurile, dovezile. Aceasta este legitimarea. Aceasta este modalitatea prin care Își legitimează Dumnezeu Cuvântul. El Îl dovedește în fața voastră.

Care

a fost diferența în Moab? Moabul era sus pe munte și avea șapte altare și șapte berbeci, iar Israelul era în vale și avea tot

șapte altare și șapte berbeci. Ambii țineau poruncile lui Dumnezeu, dar Dumnezeu a legitimat Israelul.

Ce

a făcut Cain când a ridicat un altar mai frumos împodobit decât al lui Abel? A oferit fructe. Și-a dat zeciuiala, și-a adus venitul la casa Domnului, a îngenuncheat la altar, s-a plecat, s-a rugat și s-a închinat la fel de sincer ca orice om, dar Dumnezeu l-a legitimat pe Abel, prin faptul că a mistuit jertfa lui.

Pe

Muntele Carmel, în acea mare zi când opt sute cincizeci de proroci păgâni, care aparțineau primei doamne a țării, s-au adunat acolo pentru a aduce jertfa lor, au strigat o zi întreagă, dar nu s-a auzit nici un răspuns și nu s-a aprins nici un foc. Însă atunci când Ilie și-a așezat jertfa pe altar și a turnat șapte barili de apă peste el, Dumnezeu a confirmat că acela era Adevărul.

Dacă

spui că ești credincios, Dumnezeu va legitima aceasta. Nu trebuie să presupui nimic. Este Dumnezeu, și El va face mistuirea. Voi nu trebuie să faceți presupuneri. Așa este. Altarul de aramă a mistuit jertfa. Dacă jertfa era pusă pe altar și nu era mistuită, era dovada că Dumnezeu nu a primit-o. Înțelegeți? Este vorba de mistuire. Voi sunteți jertfa lui Dumnezeu, așa că puneți-vă pe altar și spuneți: „Doamne, ia totul de la mine. Golește-mă ca să mă poți umple și să mă poți folosi.” Așa este. Nu presupuneți nimic, ci credeți. Da, domnilor. Dacă nu credeți, Dumnezeu nu va primi jertfa voastră.

Ioan

a putut spune: „Acesta este El. Știu că este El, și El este Adevărul.”

Natanael

s-a întors la Deuteronom 18. El nu a trebuit să presupună când Filip s-a dus la el și i-a zis: „Noi L-am găsit pe Mesia. Vino să vezi și tu.”

Vedeți,

Filip era sigur. El știa despre ce vorbește. Astfel, a spus: „*Noi L-am găsit pe Mesia,*” nu:

„Haide să mergem acolo și să vedem. Să raționăm puțin împreună și să vedem dacă Acesta poate fi Mesia. Să ne luăm pergamentele, să mergem acolo și să vedem.” La el nu a existat nici un raționament, nici o presupunere, ci a știut clar că Isus era Mesia.

Așadar,

Natanael care era un învățat bun, a ajuns în fața lui Isus, iar când Acesta i-a spus: „*Iată un israelit în care nu este nici un vicleșug,*” n-a mai avut nici o presupunere.

„De

unde mă cunoști, Rabi?”

Și

El i-a răspuns: „*Te-am văzut mai înainte să te cheme Filip, când erai sub smochin.*”

Acolo nu mai era loc de presupuneri. De ce? Deoarece a știut că Dumnezeu i-a spus aceasta.

Dumnezeu

a spus: „*Dacă*

se va ridica printre voi un profet, iar ceea ce spune el nu se

*împlinește, atunci să nu-l credeți. Dar dacă se împlinește, Eu
l-am trimis.” Vedeți?*

Natanael nu a trebuit să presupună nimic; el a știut că Acela era
Mesia.

Priviți-o

pe femeia de la fântâna Samariei. Când a ajuns la fântână, El
era acolo și i-a zis: *„Dă-Mi
să beau...”*

Și discuția a continuat până când, la un moment dat, El i-a zis
femeii: *„Du-te
și adu-l pe bărbatul tău aici.”*

*„N-am
bărbat,” a răspuns ea, iar El a continuat:*

*„Bine
zici că n-ai bărbat, pentru că cinci bărbați ai avut, iar cel cu
care ești acum nu este bărbatul tău.”*

*„Doamne,
văd că ești proroc. Știu...” a
spus ea uimită. Vedeți? Ea nu a spus: „Presupun că Mesia va face
aceasta...” ci a spus: „Știu
că atunci când va veni Mesia...” Aleluia!
Aceasta este.*

Noi
știm. Nu presupunem nimic, ci știm exact ce spune Scriptura.

Frate,

Scriptura spune că noi trebuie să ne naștem din nou; că trebuie să ne separăm de toată murdăria lumii și să fim sfinți. Noi trebuie să facem aceasta, pentru că este ceea ce a spus Biblia. Surorile noastre nu trebuie să se comporte ca lumea, și nici frații noștri nu trebuie să se comporte ca lumea. Noi nu trebuie să mergem prin diferite locuri, să ne spunem glume murdare unii altora; nu trebuie să fumăm, să mergem la petreceri sociale și să bem pentru a ne păstra locul de muncă.

Dacă

trebuie, prefer să mănânc numai biscuiți și să beau apă de izvor, sau chiar să mor de foame pe stradă decât să trebuiască să beau stricăciunile diavolului, să fumez sau să fac altceva de felul acesta pentru a păstra un loc de muncă. Nu, domnilor.

Dacă

aș fi femeie, mai bine m-aș separa de oamenii care se numesc creștini, dar mă numesc de modă veche pentru că port păr lung și haine decente. Prefer să mă separ de ei și să fiu numit fanatic, decât să mă alătur unor oameni care râd de mine și se amuză pe seama unor asemenea lucruri. De ce? Pentru că ceea ce fac ei este o urâciune în ochii lui Dumnezeu. Așa este.

Dar,

cu toate acestea încercăm să spunem: „Aceasta este...” și presupunem că este în ordine. Nu este. Și Iuda a presupus și L-a vândut pe Isus, dar noi nu vrem să facem aceasta. Nu, domnilor.

Voi

doriți să țineți Cuvântul lui Dumnezeu, deci, nu presupuneți nimic, ci luați numai ce spune Cuvântul. Da, domnilor.

Ce

s-ar fi întâmplat dacă la Rusalii, apostolii n-ar fi așteptat până la sfârșit, ci ar fi spus: „Am mers acolo sus...” Ce s-ar fi întâmplat dacă în cea de-a noua zi s-ar fi ridicat Petru și ar fi spus:

„Fraților,
știți că Domnul nostru nu poate minți. Nu, El nu poate minți.”

„Da,
așa este Simone, El nu poate minți.”

„Ce
crezi despre aceasta, Marcu?”

„O,
așa este, El nu poate minți.”

„El
ne-a spus că dacă venim aici, în Ierusalim, și rămânem aici, va trimite făgăduința Tatălui peste noi. Noi credem aceasta, nu-i așa, fraților?”

„O,
da.”

„Vă
spun ceva. Suntem aici de nouă zile, și presupun că am primit-o deja.” Oh, aceasta fac bapțiștii, prezbiterienii și metodiștii buni. Vedeți? „Presupun că avem aceasta, fraților. Haideți să

mergem afară și să ținem o adunare.” Dacă ar fi procedat așa, n-ar fi primit niciodată făgăduința. Dar ei nu au presupus nimic. De ce? Pentru că cunoșteau Scripturile. Vă voi citi imediat un text.

El

a spus în Isaia 28.10-11: *„Căci
dă învățătură peste învățătură, învățătură peste
învățătură, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă,
puțin aici, puțin acolo.*

Ei

*bine! Prin niște oameni cu buze bâlbâitoare și cu vorbirea
străină, va vorbi poporului acestuia Domnul.”*

Ioel

2.28 spune: *„După
aceea, voi turna Duhul Meu peste orice făptură; fiii și fiicele
voastre vor proroci, bătrânii voștri vor visa vise, și tinerii
voștri vor avea vedenii.”* Aleluia!

Ucenicii au așteptat până când Scriptura S-a împlinit cu ei. Ei nu au presupus nimic, ci au așteptat până la sfârșit, până când au primit ceea ce trebuia.

În

bisericile penticostale, femeile își taie încă părul, bărbații lor mai fumează și fac alte lucruri de felul acesta, și totuși li se permite să meargă mai departe așa. Aceasta arată că noi presupunem ceva. Să ne întoarcem înapoi, fraților, fiindcă am mers mai departe decât ar trebui. Noi nu putem fi creștini de Rusalii și să facem așa ceva. Nu, domnilor.

Să

mergem înapoi până când vine Focul mistuitor al lui Dumnezeu care mistuiește jertfa și umple întreaga biserică cu Duhul lui Dumnezeu; până când puterea Cincizecimii de modă veche Se arată din nou în biserică. Cu siguranță. Da.

Noi

facem presupuneri. Vedeți? Noi doar presupunem: „Da, eu cred, domnule. Eu cred că am primit aceasta, frate Branham. Cred că este bine.” Și apoi cum acționați? De ce faceți lucrurile pe care le faceți? De ce vă asociați cu lumea? De ce miercuri seara stați și vă uitați la televizor în loc să mergeți la rugăciune? Pentru că iubiți toate aceste lucruri. Vă place „Eu o iubesc pe Susy,” și alte lucruri de felul acesta, în loc să iubiți Biblia. Se citeau reviste înainte? Cei care au trăit revărsarea Duhului citeau reviste? Dar voi o faceți pentru că dacă acele femei se comportă așa, trebuie să faceți și voi ca ele. Vedeți? Faceți tot felul de lucruri ca acestea, apoi doar presupuneți.

„Dacă

iubește cineva lumea și lucrurile din lume, dragostea Tatălui nu este în el.” (1Ioan

2.15). Așa este. Acesta este adevărul.

Se

ajunge la un punct unde totul este numai spectacol. Totul este numai spectacol, în loc să fie o sfințire de modă veche; în loc să ne întoarcem înapoi la Dumnezeu. Vedeți publicitatea de astăzi făcută în legătură cu evangheliștii care merg afară? Ei au părul încrețit foarte frumos. Și mie mi-ar plăcea să am păr frumos, dar îi vedeți? Când sunt fotografiați, ei își țin capul înclinat într-o parte pentru a-și arăta părul frumos și creț. Ei fac publicitate și alte lucruri de felul acesta.

Lasă-mă

să-ți spun adevărul, frate. Nu-i de mirare că Duhul lui Dumnezeu s-a îndepărtat de așa ceva! Nu-i de mirare că suntem la fel de reci ca metodiștii și baptiștii. Trebuie să ieșim din așa ceva, frate și soră, sau Dumnezeu ne va mistui. Așa este. Trebuie să ne întoarcem la puterea lui Dumnezeu, la adunările de rugăciune de modă veche și la starea de tremur a Duhului Sfânt, când femeile și bărbații vor trăi în sfințenie și în curățire. Da, domnilor. Luați lumea, Hollywood-ul, îmbrăcămintea și celelalte lucruri și scoateți-le afară de aici! Da, fraților. Oh, cât este de înșelător păcatul! Cât de ușor se strecoară înăuntru și ne ia toate lucrurile! Te cuprinde, te ține și apoi pleacă cu totul. Da, domnilor.

Intelectuali!

Bisericilor, voi vă votați păstorul și procedați la fel ca baptiștii. Prezbiterienii, metodiștii și penticostalii fac la fel. Doriți un păstor? Încercați să găsiți un băiat intelectual, ca să-i puteți spune vecinului vostru: „Vezi tu, păstorul nostru are educație de facultate.” Vedeți? Așa alegeți voi un om.

Dacă

aș vrea un bărbat care să-mi învețe copiii, dacă i-aș lăsa sub tutela lui, sau dacă l-aș lăsa să-i călăuzească pe fratele meu, pe mama mea sau pe cineva pe care doresc să-l întâlnesc pe Tărâmul de dincolo, aș alege un bărbat care nu cunoaște nici Abecedarul când este vorba de un punct de vedere intelectual. Aș prefera ca el să-L cunoască pe Hristos ca Salvator. Da, domnilor. Nu ar fi nici o diferență dacă ar predica, ar plânge sau ar face altceva. Ce importanță ar avea dacă ar merge la amvon și ar purta o salopetă? Problema este că am devenit prea dichisiți și moderni.

Toți

suntem așa și vom fi mistuiți dacă nu facem ceva în legătură cu aceasta. Avem nevoie de întâlniri de rugăciune, fiindcă trebuie să ne întoarcem la puterea lui Dumnezeu. Da, domnilor. Dar voi spuneți despre aceasta: „O, vai!” Vedeți? Oamenii spun că acest lucru este oribil. „O, vai! Nu vrem să vină în biserica noastră și să spună astfel de lucruri!” Hmmm! Vedeți? Aceasta este. Care este problema?

Ceva

este în neregulă undeva înăuntru. Aceasta o spune Cuvântul lui Dumnezeu. Noi presupunem că suntem în ordine, dar mă întreb ce spune Dumnezeu despre aceasta. Da, domnilor. Da, domnilor. Este îngrozitor să spui aceasta, dar este adevărul. Da, domnilor.

La

Rusalii, ei au așteptat până când au primit autoritate duhovnicească. Așa este. Înainte de a pretinde ceva, ei au știut că au primit Ceva. Nu au spus: „Păi, am avut o mică senzație!”, ci au văzut-o, au simțit-o, au trăit-o și așa mai departe. Ei au știut că era acolo. A văzut-o cum s-a mișcat în ei, cum a lucrat în ei și cum a vorbit prin ei. Era acolo. Ei n-au fost nevoiți să presupună nimic, pentru că era acolo vorbind pentru Sine însuși.

Același

lucru se întâmplă și astăzi când un om este născut din Duhul lui Dumnezeu. Nu trebuie să presupui nimic.

„Eu

cred că noi primim Duhul Sfânt când credem.” Nu, nu L-ați primit! Voi puteți presupune aceasta, dar dacă Duhul Sfânt nu v-a umplut, nu v-a legitimat, și ca urmare nu-L aveți. Înțelegeți? Așa este.

Nu

presupuneți că-L aveți, ci fiți siguri de aceasta. Nu încercați să vă asumați un risc în privința aceasta, pentru că veți fi pierduți. Nu faceți presupuneri, ci rămâneți acolo până când Îl veți primi.

Astăzi

se presupune că-L primim printr-un crez sau printr-o senzație.

Așa

cum am spus cu câteva zile un urmă, am fost într-un loc, iar unii au venit și mi-au spus: „Trebuie să porți mantaua lui Ilie!” Există atât de multe haine diferite și atingeri și manșete și senzații! Se spune: „Haideți să ne golim mintea. Dați-vă capul pe spate și goliți totul.” Oameni sărmani! „Să ne golim mintea. Nu vă gândiți la nimic, ci lăsați-vă mintea să fie complet goală! Acum spuneți: „Îl cred pe Dumnezeu. Oh, Doamne, eu cred că-mi vei da mantaua lui Ilie!”

Eu

nu vreau mantaua lui Ilie, ci Îl vreau pe Duhul Sfânt. Vreau să vin pe baza acestui Cuvânt; vreau să vin aici cu această cunoștință. Vedeți? Eu vin la Dumnezeu și Îl cred pe El. Eu nu pot fi acoperit de mantaua lui Ilie, ci vreau să fiu acoperit de mantaua dreptății lui Isus Hristos, îmbrăcat în neprihănirea Lui. Cu siguranță. Aceasta este haina pe care o dorim noi. Da, domnilor.

Dar

voi spuneți: „O avem!” Și astfel, oamenii merg mai departe crezând aceasta. „Păi, presupun că acum o am, pentru că am avut un sentiment ciudat și mă străbat fiori reci.” Da.

Alții

spun: „M-a făcut chiar să plâng.” Și eu am plâns la înmormântarea mamei mele, dar Duhul Sfânt nu are nimic a face cu aceasta.

Duhul

Sfânt este puterea lui Dumnezeu și este trimis în inima voastră ca Martor al Domnului. Voi sunteți născuți din nou; viața voastră este curățată și lumea și lucrurile ei sunt moarte pentru voi. Este ca usturoiul din Egipt: voi sunteți departe de el; sunteți o făptură nouă în Isus Hristos. Lucrurile vechi au trecut; voi sunteți înnoiți, sunteți o făptură nouă, o creație nouă, născută din Duhul. Da, domnilor.

Fiecare

părticică a trupului vostru este supusă Duhului Său, vă mișcați în Duhul Sfânt și nu mai ascultați sunetul lumii, iar ochii voștri sunt îndreptați spre lucrurile cerești. Aceasta se întâmplă când Dumnezeu legitimează ceea ce este în voi.

Dar

cât timp doriți lumea și spuneți: „Păi, ei au făcut aceasta, ei au făcut aceea. Presupun că ei o au...” s-ar putea să aibă ceva. Eu nu știu ce au ei, dar cu siguranță nu este lucrul despre care vorbesc eu. Cu siguranță nu este. Nu, domnilor. Acesta este adevărul.

Vă

puteți imagina ca o persoană care are Duhul Sfânt să nege o parte din Cuvântul lui Dumnezeu? Să ia o parte din El, iar despre partea cealaltă să spună că nu este bună? Vedeți? „Eu cred că un om ar trebui să ducă o viață bună...” dar când vine vorba de vindecarea divină și de alte lucruri ca aceasta, de înfrânare, ei

spun: „Oh, noi trebuie să fim așa și așa, dar acele lucruri nu le credem.” Of, of!

Biblia

vorbește despre aceste lucruri și spune: „...au o formă de evlavie, dar Îi tăgăduiesc puterea.” Ei neagă jumătate din Cuvântul Său și toată puterea Sa. Așa este. Da, domnilor. Și după ce fac aceasta, presupun că au Ceva. „Totul este în ordine...” Vedeți?

Una

din surorile noastre care vine aici, s-a întâlnit cu câteva doamne. Ea a avut un mic accident: una din bujiile de la mașina ei a cedat, iar acele femei, care aparțineau la o anumită biserică, au luat-o de pe stradă. Ele i-au spus de unde veneau și i-au zis: „Oh, Domnul ne-a condus aici,” dar ea le-a spus: „Voi, penticostalii, sunteți greșiți.” Oh, mi-ar fi plăcut să fiu și eu acolo!

Nu

mai presupuneți nimic, ci așteptați până când tot caracterul vostru vechi nu mai există și semnele biblice ale salvării se manifestă în voi.

Moise

a presupus, fără să aibă o chemare adevărată, că Dumnezeu Se va descoperi poporului, și a mers să cucerească Egiptul. El a presupus că era timpul să facă aceasta, dar a eșuat, a dat greș și a renunțat să meargă mai departe; a renunțat și la gândul de a mai face ceva, dar aceasta până într-o zi, când L-a întâlnit pe Dumnezeu.

Și

când L-a întâlnit pe Dumnezeu la rugul aprins, el a intrat în rug, și rugul a intrat în el. Vedeți? Acolo era diferența. Atunci el nu a mai presupus cum făcuse înainte, când a zis: „Nu știu... Cred că-l voi uide pe egiptean, îl voi ascunde în nisip și totul va fi în ordine.” Vedeți, aceea era doar o altă manta a lui Acan.

Dar
când Dumnezeu i-a vorbit din rugul aprins, când Moise L-a văzut cu adevărat, când l-a simțit prezența și a știut că Acela era Dumnezeu, și când L-a auzit spunând: „*Negreșit, Eu voi fi cu tine,*”
aceea a fost o experiență personală.

De
multe ori oamenii spun: „Cred că am fost chemat să predic Evanghelia.” Vedeți? Dar nici un om nu trebuie să predice Evanghelia până când...

Mie
nu-mi pasă cât de bine este educat cineva și nici cât de bine știe Biblia. Diavolul o știe mai bine decât oricare dintre noi, dar nu o poate trăi. Acesta este adevărul. El n-o poate trăi. Vedeți? Acesta este singurul avantaj pe care îl aveți în fața lui. Înțelegeți? El o poate cunoaște la fel de bine ca voi, dar nu o poate trăi așa cum o faceți voi. Hristos a murit pentru ca voi să o puteți trăi, dar nu a murit niciodată pentru el.

Indiferent
cât este de deștept, cât de multă teologie știe și cât de bine cunoaște Biblia, niciun predicator nu are dreptul să se urce la amvon și să predice Evanghelia, până când nu-L întâlnește mai întâi pe Dumnezeu. Nu trebuie să presupuneți nimic! „Trebuie să

merg! Dacă fac aceasta, voi avea o viață ușoară și sper că nu trebuie să muncesc din greu.” Aici te înșeli, frate. „Dar eu... voi fi cunoscut în cartierul în care locuiesc, și cred că acesta este lucrul potrivit pe care trebuie să-l fac.” Nu este acesta.

Tu

nu trebuie să presupui nimic atunci când ai o chemare de la Dumnezeu. Este ceva, o experiență concretă; tu ai vorbit față în față cu Dumnezeu și știi că ești însărcinat să faci aceasta.

„Eu

voi fi negreșit cu tine!”

Nu trebuie să presupui nimic, doar să crezi. Nu face presupuneri!

Nu

presupuneți: „Eu sunt în ordine,” ci așteptați o experiență creștină personală. Nu pretindeți că aveți Duhul Sfânt când încă vă vedeți distrându-vă în lume. Nu faceți aceasta, ci mai bine stați deoparte!

Poate

spuneți: „Frate Branham, eu am avut într-o zi fiori.” Aceasta poate fi în ordine. „Am dansat în Duhul, am vorbit în limbi și am făcut astfel de lucruri.” Și aceasta este bine. Da, domnilor. Este în ordine. Dar dacă viața voastră nu s-a îndreptat, dacă voi bărbaților continuați să fumați, să spuneți glume, să mergeți la întâlniri sociale și să beți, să mințiți, să înșelați, să nu fiți cinstiți cu vecinul vostru sau cu familia voastră, apoi pretindeți că aveți Duhul Sfânt, nu mai depuneți o asemenea mărturie!

Aceasta

este valabil și pentru voi, femeilor, care nu aveți decența de a

vă lăsa părul să crească așa cum v-a spus Dumnezeu. Așa este. Biblia spune că o femeie care își taie părul, își necinstește capul, iar aceasta îl dezonorează pe soțul ei. Iar voi, cele care purtați aceste haine pe care le poartă și restul lumii, nu uitați că Biblia spune: „...O femeie care se îmbracă cu haine bărbătești este o urâciune,” este o murdară în ochii lui Dumnezeu. Și apoi pretindeți că aveți Duhul Sfânt? Voi numai presupuneți că-L aveți. Dar când Îl aveți cu adevărat, El vă curățește, vă face diferite. Așa este. Și voi, cele care stați miercuri seara acasă și vă uitați la un program TV în loc să mergeți la adunarea de rugăciune, voi numai presupuneți că aveți Duhul Sfânt, pentru că atunci când este acolo Duhul Sfânt, dragostea lui Dumnezeu este atât de puternică încât nu vă lasă să stați acasă. Înțelegeți voi, cei care trebuie să fiți forțați să vă rugați?

Cum

ar fi dacă i-aș spune soției mele că o iubesc, dar aceasta ar fi o minciună, pentru că atunci când ar trebui să-i dovedesc aceasta, s-ar vedea că este doar o dragoste artificială? O asemenea dragoste nu ar fi adevărată. Vedeți?

Este

ca și când n-ai avea dinți și ai purta dinți artificiali. Aceasta este în ordine, pentru că trebuie să ai ceva cu care să mesteci, și folosești dinți artificiali. Acei dinți sunt în ordine; ei sunt un înlocuitor până când primești mai mult. Dar acei dinți nu sunt parte din tine. Ei sunt acolo, dar sunt doar niște înlocuitori. Din cauza aceasta, nu vor fi acolo la înviere; pentru că nu vă aparțin. Așa este.

Dacă

v-ați tăia o mână și ați pune una artificială, aceea ar fi un înlocuitor. Purtați o mănușă pentru a fi în ordine. Este în

ordine să purtați o mână artificială, dar aceea nu se va ridica la înviere. Nimic artificial nu se va ridica la înviere.

Tot

așa, acolo nu se va ridica niciodată un creștin artificial, pentru că el nu-i aparține lui Hristos.

Dacă

nu vă iubiți soția mai mult decât pe orice altă femeie din lume, ceva nu este în ordine cu voi. Tot așa, dacă voi femeilor, nu vă iubiți soțul, ci doar vă jucați cu el și nu trăiți viața pe care trebuie s-o trăiți, înseamnă că ceva este în neregulă cu voi. Așa este. Ea nu va fi acolo; ei nu vor fi acolo. Poate te-ai căsătorit cu el și îl respecti, ceea ce este bine, eu apreciez aceasta. Trebuie să faci aceasta pentru că ești o doamnă și pentru copiii voștri, și la fel trebuie să fiți și voi bărbații față de soțiile voastre, dar la înviere, nu va fi așa.

Așa

este și cu Hristos: voi trebuie să fiți conectați cu El, să fiți parte din El, nu ceva artificial. „Cred că sunt la fel de bine ca ceilalți, dacă merg la biserică, recit crezul apostolic și Doxologia (cântare liturgică închinată sfintei treimi), etc.” Frate, tu numai presupui că ești bine. Nu lua aceasta ca o garanție, fiindcă pășești pe terenuri pe care nu ai autoritatea de a-L pretinde pe Duhul Sfânt; nu ai autoritatea adevărată.

Cum

am spus că explică dicționarul Webster cuvântul „presupunere”? „A te aventura fără să ai o autoritate adevărată.”

Totuși,

voi vă aventurați și spuneți: „Eu sunt credincios de rusalii,” deși nici măcar nu ați avut această experiență și nu ați trăit viața unui creștin de la Rusalii. Vedeți? Cum spune dicționarul? „Fără o autoritate adevărată.” Voi luați ceva drept garanție: „Am vorbit în limbi și presupun că Îl am.”

Și

eu cred în vorbirea în limbi, dar dacă viața nu o urmează, nu face nici un bine. Înțelegeți? Cu siguranță. Eu am văzut vrăjitoare vorbind în limbi și vrăjitori care interpretau vorbirea. Vedeți? Și am văzut sfinți care vorbeau în limbi și tălmăceau acele limbi. Dar vedeți voi, trebuie să fie și o viață: „*După roadele lor îi veți cunoaște.*” Deci, depinde ce fel de viață este acolo.

Priviți

la mesajul pentecostal care este predicat astăzi și cum oamenii îl lasă să cadă constant. Nici chiar în lucrurile mici și normale, nu pot pune temelia unei decențe obișnuite. Atunci cum putem spune că avem Duhul Sfânt? Nu-i de mirare că lumea spune că nu avem ceea ce pretindem că avem. Noi doar presupunem. Am luat numele de „pentecostali”, dar nu trăim viața Rusaliilor. O viață a Rusaliilor este o viață predată, umplută cu Duhul Sfânt, bogată, împărătească, astfel încât nimeni nu mai poate pune nici măcar un deget pe tine. Acestea sunt adevăratele Rusalii. De ce v-ați dori un înlocuitor? De ce v-a păcălit diavolul în așa ceva?

Cu

puțin timp în urmă am citit cât de ușor poate să vă păcălească diavolul. Am citit viața sfântului Martin și „Conciliul părinților post-niceeni” și acolo am găsit cum a venit Satan la el cât se poate de real. El a venit la Martin și avea o coroană frumoasă pe cap, plăcută la privit, un păr strălucitor și

pantofi de aur.

Martin

a fost descumpănit când a văzut vedenia cu el acolo, iar Satan i-a zis: „Martin, nu mă cunoști? Eu sunt Hristos.”

Martin

era un om umplut cu Duhul Sfânt, care a procedat bine până atunci. Vedeți? Fiți atenți!

Satan

a insistat: „Acceptă-mă, Martin, de ce stai și eziți?”

Atunci

Martin l-a privit și i-a zis: „Domnul meu nu vine cu o coroană pe cap, pentru că sfinții Săi Îl vor încorona.” Vedeți? Este Scriptura. Rămâneți la aceasta! Da, el stătea pe Cuvânt.

Odată,

unul dintre ucenicii unei școli biblice a început să aibă un sentiment auto-indus și a spus: „Ascultați-mă cu toții, pentru că eu sunt unul din profeții Vechiului Testament.”

Avem

și astăzi așa ceva: „Ascultați-mă!” Dar un profet adevărat nu spune niciodată așa ceva, prieteni. Înțelegeți? Este ultima persoană care ar face aceasta.

Acela

spunea: „Ascultați-mă, pentru că Domnul mi-a dat autoritate!”

El a continuat să facă aceasta, dar frații adevărați și episcopul nu i-au acordat atenție. În cele din urmă, el a spus: „Pentru că nu ați crezut în mine, eu profetesc: în seara aceasta, Domnul Dumnezeu va veni jos și îmi va da o haină albă pentru a mă legitima printre voi că sunt unul din prorocii Vechiului Testament.”

Aceasta sună destul de natural astăzi, nu? Verificați aceasta și mergeți mai departe (Adunarea spune: „Amin!”). Vedeți?

Cu puțin timp în urmă, cineva a spus: „Dumnezeu a venit jos, m-a luat sus și m-a dus înaintea Tatălui, și i-am simțit pe îngeri care aveau pene pe aripile lor.” În ordine.

Să revenim la povestirea noastră. În seara aceea, în jurul miezului nopții, a venit acolo o lumină. În zilele acelea, ei aveau numai luminile date de torțe, dar atunci au văzut o lumină adevărată care le șoptea oamenilor ceva, iar tânărul acela a ieșit afară purtând o haină albă. Toți au fost înșelați pentru că nu mai văzuseră așa ceva. A venit și episcopul și a privit-o. Era frumoasă și nici măcar nu era din ceva material. De fapt nu era o haină albă, ci era o haină stacojie, foarte frumoasă și pufoasă.

Oare pentecostalii n-ar fi înghițit aceasta? Hmmm! Vai, așa s-ar fi întâmplat. Da, domnilor.

Cu toate acestea, bătrânul episcop a fost un om înțelept. Care era

problema cu ei, cu biserica de atunci? Ei au stat cu Cuvântul și nu au presupus nimic, indiferent de ce senzație era vorba.

Dumnezeu

să vă binecuvânteze inimile, fraților. Stați cu Cuvântul! Să nu vă intereseze cât de mult spune păstorul, un necunoscut sau oricine altcineva, biserica sau organizația: „Este în ordine! Faceți cât de bine puteți.”, să nu credeți aceasta. Stați cu Cuvântul!

Așadar,

haina aceea nu era naturală. Astfel, tânărul a spus: „Vedeți, acum sunt pus printre voi, în această haină minunată care a căzut din cer.”

Oare

aceasta n-ar fi impresionat o adunare penticostală, frate? (Un frate spune: „Ba da”). Nu ar fi căzut la proba aceasta? Vedeți? Ochii le erau orbiți. Ei au primit ceva, dar, oh, este atât de ușor să fii înșelat! Așa este. Să nu luați aceasta!

Tânărul

a continuat: „Domnul mi-a dat aceasta, iar acum trebuie să știți cu toții că sunt un profet. Sunt unul din profeții Vechiului Testament, așa că ascultați cu toții ceea ce vă spun!” Vedeți? „Eu voi da poruncile de acum înainte.”

Dar

acest lucru nu a fost primit de bătrânul episcop, fiindcă ceva nu era în ordine. Vedeți? Nu părea în ordine pentru că atitudinea băiatului nu era una potrivită. Vedeți?

Nu

acesta este felul în care procedează profeții, fiindcă ei nu sunt legitimați prin ceea ce spun, prin ceea ce profețesc, ci prin semnele care îi urmează.

Așa

stau lucrurile și cu un creștin. Dacă spunem că suntem creștini și suntem tot în lume, ceva nu este în ordine. Înțelegeți? Nu contează cât de mult spuneți că este în ordine, pentru că nu este. Trebuie să se ajungă la Cuvânt, înapoi la Cuvânt.

Așadar,

bătrânul episcop a spus: „Vom petrece restul nopții cântând cântece de laudă și ne vom ruga.” Lucrurile au mers mai departe. Bătrânul episcop s-a rugat toată noaptea, iar restul au cântat cântece de laudă Domnului.

Ei

știau că Martin era un profet legitimat de Dumnezeu. El nu a trebuit să spună nimănui aceasta, pentru că lucrările lui o dovedeau.

Astfel,

în dimineața următoare, episcopul a spus: „Fiule, mai este un singur lucru pe care aș vrea să-l faci. Vreau să mergi și să stai înaintea lui Martin.”

„Oh,”

a răspuns tânărul, „am fost avertizat să nu stau înaintea lui!”

Vedeți?

Cine are aur bun, nu trebuie să se teamă să-l ducă la control. Celui care trăiește o viață fără greșală, nu-i pasă dacă lumea îl numește „holly-roller.” Așa este. Dacă un bărbat sau o femeie, trăiește o viață fără greșală, el sau ea, poate auzi orice fel de cuvânt predicat din Cuvântul lui Dumnezeu, fiindcă nu-i va deranja. Cu siguranță că nu. Dacă are Aur adevărat nu trebuie să se teamă să meargă înainte pieptarului. Nu trebuie să-și facă griji în legătură cu aceasta, pentru că va trece testul.

Așadar,

ei au spus: „Vei merge negreșit!” Spuneau aceasta fiindcă știau că Martin era un profet legitimat al Domnului. Dumnezeu fusese cu el în lucrurile pe care le-a făcut și a dovedit aceasta. Astfel, l-au luat și l-au dus la Martin, dar când au făcut aceasta, mantaua tânărului a dispărut. (Fratele Branham pocnește din degete). Vedeți cât este de ușor să presupui? Băiatul acela sincer și cinstit, a presupus că a auzit un glas! Cât de ușor ar fi putut cădea în plasa lui, acel episcop sau oricare dintre ei, dar frații aceia au stat pe Cuvânt.

La

Conciliul de la Niceea ei s-au ridicat cu argumente. Mulți dintre voi, predicatorilor, știți despre ce vorbesc. Cei care erau învățători adevărați, precum sfântul Patrick, Irineu și alții care au mers acolo, au stat pe Cuvânt, dar restul au luat acele dogme și au mers mai departe cu ele, iar astăzi iată-i rămași tot acolo. Vedeți? Credincioșii adevărați au stat cu Cuvântul. Lăudat să fie Domnul!

Nu

presupuneți nimic, ci stați cu Cuvântul!

Acest

Cuvânt este o Sămânță și va aduce la suprafață tot ce este fĂgăduit cĂ va aduce. Da, El va face aceasta. Va îndepărta lumea din voi, vĂ va sfinți, vĂ va face sĂ trĂiți o viață diferitĂ și sĂ faceți lucruri pe care nu v-ați gĂndit niciodatĂ cĂ le veți face. De ce? Pentru cĂ Cuvântul este în voi.

SĂ

nu presupuneți cĂ aveți aceasta, ci priviți la viața voastrĂ, cercetați-o și vedeți ce este cu adevărat. Priviți la felul în care trĂiți și vedeți dacĂ sunteți în credință. Cercetați-vă ca sĂ vedeți dacĂ totul merge bine. Vedeți dacĂ mai iubiți lumea, astfel încât sĂ vĂ îndepărteze de lucrurile care sunt cu adevărat ale lui Dumnezeu. Frate, cercetează-te chiar acum sĂ vezi dacĂ este așA! Oprește-te chiar aici și spune: „Satană, ia-ți acest lucru murdar înapoi, fiindcĂ nu-l primesc!”

„PĂi,

la biserica cutare și cutare, ei fac aceasta. Fratele Cutare și Cutare îi lasă pe membrii lor...”

Pe

mine nu mă interesează ce face fratele Cutare și Cutare. Cuvântul spune sĂ nu o faci și aceasta este tot! AșA este.

„PĂi,

ei sunt cea mai mare organizație din țară. Toți fac astfel de lucruri și spun cĂ totul este în ordine.” Da, așA este. Ei pot spune cĂ totul este în ordine, dar Dumnezeu spune altceva. Satan a spus: „*Este scris...*” dar Isus i-a rĂspuns: „*De asemenea este scris...*” Vedeți?

Este scris.

Noi

trebuie să ținem Cuvântul lui Dumnezeu. Să nu presupuneți nimic și să nu luați nimic altceva ca sigur! Să nu vă aventurați când nu aveți autoritatea să faceți aceasta! Ceea ce trebuie să faceți este să stați acolo și să așteptați, chiar dacă este vorba de zece zile, douăzeci de zile, zece ani sau oricât ar fi, până când sunteți siguri și Cuvântul mărturisește prin Sine însuși că este întocmai așa. Atunci sunteți siguri, pentru că acea viață se va îndrepta, va crește și va ajunge exact la locul ei. Cu siguranță că da.

Mi-ar

plăcea să merg într-o biserică, să pășesc acolo și să văd cum păcatul nici nu se poate așeza acolo. Fiecare mădular ar trebui să-l mărturisească înainte de a păși acolo, iar Duhul Sfânt l-ar identifica pe loc, chiar acolo. Vedeți? Să le vezi pe femei că se așează acolo și arată ca niște doamne; să-i vezi pe bărbați ca pe niște bărbați adevărați, oameni integri, umpluți cu Duhul Sfânt. Dacă un singur păcat ar fi în biserică aceea, Duhul Sfânt l-ar numi imediat, iar cazul lui Anania și Safira s-ar desfășura în fața voastră. Înțelegeți? Oh, aceasta este biserică pe care mi-ar plăcea s-o văd. Da, mi-ar plăcea s-o văd.

Prieteni,

eu am fost și m-am luptat de-a lungul țărilor; am bătut și m-am zbătut, am făcut totul, am strigat la oameni, iar uneori le-am condamnat organizațiile. Eu n-am nimic împotriva organizațiilor lor, dar sunt prea mulți oameni care depind de ele. Vedeți?

Dacă

ați merge la vale pe râu și v-ați îndrepta spre o cascadă într-o bărcuță mică, iar eu m-aș agita în fața voastră, nu aș face-o pentru că nu vă iubesc, ci pentru că vă iubesc. Înțelegeți? V-aș avertiza din pricina cascadei.

Voi

spuneți: „Frate Branham, noi aparținem de biserica aceasta, iar păstorul nostru este un om bun.” Eu nu mă îndoiesc nici un pic de aceasta. Cred că omul acela este cinstit și presupune că este în ordine.

Apoi,

spuneți: „El zice că nu există vindecare divină, nici vorbire în limbi și alte lucruri de felul acesta. Organizația lui învață că aceste lucruri nu sunt în ordine, ci sunt greșite.” Eu nu sunt împotriva organizației lui, dar acest lucru va provoca discuții.

Isus

a spus: *„Semnele
acestea îi vor însoți pe cei ce cred.”*

Vedeți? Să nu presupuneți nimic, ci fiți siguri, fiindcă atunci când sunteți siguri, aveți ceva. Câți dintre voi ar dori o asemenea experiență? Câți ar dori să pășească într-o astfel de biserică? (Adunarea spune: „Amin”). Nu ar fi minunat? („Amin”).

Să

ne plecăm capetele pentru un moment.

Tatăl

nostru ceresc, stau în prezența sfințeniei Tale, știind că Tu

ești Cel adevărat și Cel drept. Doamne, cât este de greu să vii în fața fraților și a surorilor și să vorbești lucruri care taie, ceartă și sfâșie. Cât este de greu să spui astfel de lucruri, Tată. Te rog să fii îndurător față de mine, fiindcă știi că inima mea este cu oamenii, că-i iubesc și-mi place să fiu cu ei.

De ce trebuie să spun astfel de lucruri? Pentru că este Cuvântul Tău, Tată, și trebuie spus. De multe ori când biserica devine atât de arogantă încât trece peste poruncile păstorului, îi ajută pe frații noștri de pe stradă. Uneori, Tu trimiți pe altcineva, Doamne, făcând să avem două sau trei mărturii că este adevărul, iar atunci oamenii nu vor mai avea nici o justificare în ziua aceea.

Tată,
eu știu că în locul acesta nu este nimeni care să vrea să fie pierdut în ziua aceea. Cel mai îndepărtat lucru din mintea lor este că în ziua aceea ar putea fi pierduți, dar indiferent de ceea ce am făcut noi, Tu ai spus: *„Dacă un om nu se naște din nou, nu va vedea Împărăția lui Dumnezeu.”*

Dar dacă suntem născuți din nou, suntem copiii lui Dumnezeu, iar lucrurile lumii sunt moarte pentru noi. Nu ne mai asociem cu ele, ci sunt moarte pentru noi.

Tată,
fii milostiv în seara aceasta, iar dacă vreun mădular al bisericii s-a unit cu astfel de lucruri, precum o mică răceală, întoarcerea în lume, îngăduie să fie ca porumbelul care a fost trimis din arcă să găsească pământ, dar apoi s-a întors înapoi. El nu a putut găsi un loc de odihnă pentru picioarele sale și nu s-a așezat pe cadavrele moarte, ci s-a întors și a bătut în ușă până când bătrânul Noe l-a lăsat în arcă până când s-au

retras apele. O, Doamne, fie ca această persoană să se întoarcă în seara aceasta la Dumnezeu, și nu doar ea, ci întreaga biserică. Îngăduie ca acesta să fie un timp de cercetare, în Phoenix, iar bisericile să fie stârnite la sfințire. Dorim să fie o asemenea mișcare încât să se vadă puterea lui Dumnezeu plutind printre oameni. Noi vedem că lucrurile lumești, indiferența, imitațiile, comparațiile, se strecoară în biserică așa cum vorbea și textul din seara aceasta.

Atunci,
ei au ieșit din Egipt sub semnul tăierii împrejur și sub sângele mielului și erau bine. Dar când au ajuns la o altă parte a Cuvântului Tău și s-au îndoit, au rămas acolo și au pierdut bătălia.

Tată,
Te rugăm ca aceasta să nu se întâmple niciodată bisericii Tale din aceste zile din urmă. Nu îngădui să fim învinși în bătălie, ci ajută-ne să-i scoatem afară pe toți Acanii, să scoatem afară din tabără orice lucru, și să ne întoarcem la Cuvânt, la sfințire și la dreptate, și să trăim pentru Dumnezeu, în puterea Duhului Sfânt. Te rugăm aceasta, Doamne.

Prin
Isus Hristos, Te rog să pui în inimile oamenilor o foame, pentru a vedea acea biserică așa cum era în zilele din vechime, când nu exista nici măcar o fisură în ea. Nu au pus nici măcar un altar acolo, pentru că păgânii s-ar fi închinat ca în fața idolilor lor. Ei s-au temut să pună un altar în biserică, pentru că oamenii simpli, cei convertiți în acele zile, ar fi putut încerca să se închine în fața altarului și nu în fața Dumnezeului celui viu.

Ei

cădeau în genunchi oriunde și ridicau mâinile spre Dumnezeu cel nevăzut, pentru că iubeau lucrările Duhului Sfânt. Stăteau pe bucăți reci de piatră și pe pământ, pentru a asculta un om duhovnicesc care le explica Evanghelia și puterea lui Dumnezeu, apoi Duhul Sfânt se revărsa peste acea adunare.

O,

Doamne, i-am văzut cum au mers în gropi cu lei și în cuptoare încinse. Unde vor sta ei la înviere? Poate nouă nu ni se cere să mergem în gropi cu lei sau în cuptoare încinse, ci ni se cere să trăim decent, în sfințenie, după modelul lui Dumnezeu; să trăim o viață duhovnicească, în cercetare, în rugăciune, în așteptare și în veghere, pentru că El poate veni în orice moment. Tată, Te rugăm să ne ajuți să nu ne temem de venirea Lui, ci s-o iubim și s-o așteptăm.

Nouă

ne place să vedem acea Biserică mare chemată împreună și vedem și acest mădular mic care se odihnește aici în Phoenix. Doamne, noi credem că ai sute de mădulare din Biserica Ta, aici în Phoenix, care așteaptă acel timp. Ei nu fac presupuneri, ci sunt umpluți cu Duhul, iar viețile lor arată ceea ce sunt; arată că sunt copiii Tăi.

Și

mai sunt câțiva cărora le-ar plăcea să fie așa, Tată. Poate ei au făcut presupuneri, dar privesc în urmă la viețile lor și văd că nu merge așa, văd că ceva nu este în ordine. Tată, Te rog pentru ei, dacă în seara aceasta sunt câțiva în locul acesta, îngăduie ca aceasta să fie seara când se face chemarea lor, iar ei să nu se rușineze, ci să se ridice și să spună: „Sunt greșit, Doamne, dar iartă-mă și ajută-mă, ca de acum înainte să vin cu adevărat la Cuvânt și să-L cred în întregime, ca să

pot fi umplut cu Duhul Sfânt și sfințit în asemenea măsură, încât mărturia mea să nu fie împotriva mea în oraș.” Te rugăm să ne dai aceasta, Doamne.

În timp ce avem capetele plecate și ochii închiși, vreau să vă întreb, în calitate de frate al vostru și călător alături de voi, spre acea Cetate al cărei Meșter și Ziditor este Dumnezeu. Unele dintre voi, surorilor de aici, și unii dintre voi, fraților, sunteți sinceri și fără îndoială sunteți oameni buni. Eu n-am vrut să rănesc pe nimeni, ci am vrut să vă spun doar care este Adevărul, Cuvântul lui Dumnezeu.

Eu am fost în orașele voastre și am ținut treziri, iar voi ați văzut că eu cred în Dumnezeu, fiindcă Dumnezeu nu răspunde păcătoșilor. Noi știm aceasta. În ce mă privește, eu cred că sunt creștin. Păstorii voștri v-au spus.

Voi mărturisiți că aveți Duhul Sfânt, apoi aflăm că zi de zi, încă mai cochetăți cu lumea. Tu nu vrei să faci aceasta, nu-i așa, soră? Ești o persoană prea drăguță pentru a dori aceasta și nu ai rata pentru nimic în lume șansa. Din seara aceasta, chiar dacă nu ai mai auzit așa ceva, Dumnezeu te va face responsabilă pentru ceea ce faci.

Fraților,
dacă sunteți vinovați de unele din lucrurile despre care am vorbit, voi nu vreți să fiți așa, nu-i așa, frate? Cu siguranță că nu. Tu dorești să fii un creștin adevărat.

Cum

poate Dumnezeu să ne învețe Algebra, când noi nu am părăsit încă grădinița? Vedeți? Noi putem să avem emoții; putem să strigăm și să-L laudăm pe Dumnezeu, putem dansa în Duhul și alte lucruri ca acestea. Aceasta este în ordine, frate și soră, pentru că și eu cred în ele, dar eu am văzut oameni care dansau în jurul idolilor păgâni, strigând și vorbind în limbi. Vedeți?

Așadar,

cea care face diferența este viața. Înțelegeți aceasta? *„După roade îi veți cunoaște.”* (Matei 7.20). Voi veți vedea dacă aceasta corespunde sau nu. Doriți să fiți creștini adevărați? Aș vrea să vă rugați cu ochii închiși și să fiți foarte sinceri; cât se poate de sinceri.

Păcatul

nu poate fi acoperit prin băutură, nici prin faptul că este pus deoparte, nici prin alăturarea la o biserică sau prin încercarea de a face bine. Păcatul poate fi omorât numai prin puterea lui Dumnezeu, prin sângele lui Isus Hristos. Nu doriți o viață ca aceasta? Dacă o doriți și credeți că Dumnezeu este în clădire, prezența Lui care nu dezamăgește niciodată este întotdeauna aproape, indiferent unde vă aflați.

Dimineața

trecută am avut o vedenie, iar El mi-a spus: „Nu te teme! Ridică-te cu curaj, fiindcă prezența neschimbătoare a lui Hristos este aproape.”

Doriți

să fiți creștinul care știți că trebuie să fiți? Voi încercați să fiți, dar încă nu ați ajuns în starea aceea. Propria voastră viață dovedește aceasta. Înțelegeți?

Ridicați-vă mâinile spre Dumnezeu! Fiți sinceri! Dumnezeu să vă binecuvânteze. Acestea sunt inimi sincere, oneste. „Vreau să fiu un creștin adevărat.”

Voi

știți că nu faceți ceea ce trebuie să facă un creștin adevărat. Mai mult, chiar și acum, în prezența Duhului Sfânt, Satan vă face să stați cu mâinile jos și să nu-L primiți pe El. Ce spuneți despre aceasta când știți bine că pe baza Scripturii sunteți greșiți? Vă spun aceasta cu dragoste și cu respect. Înțelegeți?

Este

un lucru oribil, fiindcă voi știți aceasta. Nu spun că sunteți așa, ci spun că știți aceasta, fiindcă vedeți viața voastră; priviți la ceea ce faceți și vedeți dacă faptele voastre se pot compara cu Biblia. Voi auziți, fiindcă Evanghelia este predicată și puteți s-o citiți și voi înșivă, dar deși știți că este greșit să faceți astfel de lucruri, continuați să le faceți. Vedeți? Nu este acesta un lucru oribil?

Am

văzut cel puțin douăzeci sau treizeci de mâini ridicate. Mai este cineva? Unii dintre cei care ați rămas pe dinafară, n-ați vrea să ridicați mâinile? Acolo la balcon. Da, acolo. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Mai sunt și alte mâini ridicate. Da. Dumnezeu să fie cu voi. Aceasta este sinceritate. De ce nu vreți să luați o decizie în seara aceasta? Spuneți pur și simplu: „Am hotărât aceasta...”

Am

venit aici la Phoenix, în acest loc minunat, și vă apreciez atât de mult, apreciez scrisorile voastre, încurajările și alte lucruri

pe care le spuneți, faptul că încercați să mă încurajați.
Apreciez și faptul că vă rugați pentru mine, și de aceea vreau să fiu sincer cu voi. Vedeți? Hristos mă va trage la răspundere pentru aceasta. Dacă nu vă spun tot adevărul, va trebui să dau socoteală pentru aceasta. Acesta este motivul pentru care vreau să fiu Acolo, frate și soră.

Nu

vă asumați riscuri! Dacă există cea mai mică șansă să vă asumați un risc, să nu faceți aceasta. Nu vă jucați cu aceasta, ci fiți creștini adevărați! Alții sunt, așa că puteți să fiți și voi. Voi cunoașteți o anumită doamnă și ați vrea să fiți ca ea; un anumit bărbat și imediat vreți să fiți ca el sau ca un anumit predicator. Voi ați vrea să fiți așa și puteți fi.

Să

credem cu toată inima noastră.

Acum,

în timp ce avem capetele plecate, aș vrea s-o întreb pe sora de la pian dacă poate să ne acompanieze cu un cântec. Soră, dacă dorești. Mă întreb dacă voi, care spuneți că vreți, sunteți sinceri cu adevărat, fiindcă dacă sunteți într-adevăr sinceri, se va întâmpla chiar acum. Dar trebuie să fiți sinceri.

Eu

am o mărturie. De când a murit mama mea, am fost în sălbăcie, am locuit într-o peșteră, am postit și m-am rugat. Acolo am avut o vedenie, iar unul dintre lucrurile importante a fost sinceritatea. Înțelegeți? Voi chiar doriți să fiți un astfel de creștin? Vreți să renunțați la această lume și să părăsiți totul?

Dacă

vreți să faceți aceasta cu adevărat, să nu vă fie rușine de nimeni din această biserică. Nu vă rușinați la gândul că vă va vedea cineva că vă ridicați. Nu, domnilor! Nu vă rușinați. Ridicați-vă mâinile spre Dumnezeu! Singurul lucru de care trebuie să vă fie rușine este viața voastră. Vedeți? Voi vreți să fie îndreptată. Întotdeauna ați dorit să puneți totul deoparte și să faceți ceea ce este drept.

Dacă

sunteți sinceri, vreau să vă ridicați și să veniți aici, să stați la altar ca atunci când veniți pentru rugăciune, fiindcă vreau să mă rog și să-mi pun mâinile peste voi. Dacă vreți să veniți aici pentru aceasta, vă rog s-o faceți acum. Haideți repede și stați în jurul altarului. Veniți pentru sfințenie.

Spuneți:

„Frate Branham, mă sfințesc și îmi predau viața Domnului. Nu voi mai presupune nimic, și vin chiar acum. Am terminat cu lumea și aparțin Domnului. Indiferent ce se va întâmpla, eu am terminat cu păcatul chiar acum. Vreau să fiu un creștin adevărat, și vin să-mi predau viața Domnului.” Mă simt foarte bine când văd că faceți aceasta.

Încă

câteva clipe. Mai este cineva care ar vrea să ridice mâna și să spună: „În seara aceasta îmi sfințesc viața. M-am săturat de lumea aceasta. Întotdeauna am dorit să fiu un creștin adevărat; acest lucru a ars în inima mea încă de când eram doar un băiețel (sau o fetiță). Eu nu vreau să-mi asum nici un risc, având în vedere faptul că pot muri oricând.”

Nu

vreți să veniți și să stați câteva minute în jurul altarului, ca să vă consacrați viața Domnului? „A consacra” înseamnă „a fi dedicat cuiva, a fi dedicat sau predat lui Hristos.” Vreți să veniți și să stați în jurul altarului pentru un minut?

Dacă

nu ați trăit această experiență, nu vă asumați riscuri! Înțelegeți? Cum este recunoscut un pom? După roadele lui.

Venim

cât putem de solemni. Mai târziu, într-una din adunările pe care le vom ține, veți ști de ce fac aceasta. Nu am timp să o fac în seara aceasta, dar voi veți înțelege de ce fac aceasta. Cred că Dumnezeu Își cheamă biserica. Aceasta este printre ultimele pe care le vom avea. Înțelegeți? Se va întâmpla ceva, dar nu știu când. S-ar putea să se întâmple cu voi încă înainte de miezul nopții; sau s-ar putea să se întâmple cu mine înainte de venirea dimineții.

Frate

și soră, putem să ne permitem să ne asumăm un risc indiferent cât de micuț este el? A fi vinovat de un lucru micuț este la fel de grav ca și când ai fi vinovat de un lucru mare. Tu trebuie să fii curat, spălat în sângele Mielului, fiindcă cel mai mic păcat te va ține departe. Înțelegeți? Dacă îngerii par murdari înaintea Lui, cum părem noi?

Vom

mai aștepta câteva momente, pentru că s-ar putea să mai fie un suflet sau două. Veniți încă o dată aici sus. Vreau să veniți pe deplin încredințați.

Eu

cred că mulți dintre cei care stați aici la altar, ați experimentat diferite lucruri: poate ați strigat, ați plâns, ați vorbit în limbi, ați dansat în Duhul, etc. Fără îndoială ați avut ceva din aceste lucruri, ceea ce este în ordine, dar cred că știți ce scrie în Evrei 6.7-8:

„Când

un pământ este adăpat de ploaia care cade adesea pe el și rodește o iarbă folositoare celor pentru care este lucrat, capătă binecuvântare de la Dumnezeu.

Dar,

dacă aduce spini și măcăcini, este lepădat și aproape să fie blestemat și sfârșește prin a i se pune foc.”

Cum au știut ei diferența? Același Duh, aceeași Viață, aceeași apă care a căzut peste grâu, a căzut și peste spini, iar spinii, măcăcinii și buruienile s-au bucurat și s-au reîmprospătat cu aceeași ploaie. În ce-i privește pe oameni, ei pot sta în biserică și să primească aceleași experiențe.

Să

nu fii amăgit în aceasta, prietene. Înțelegeți? Poți primi aceeași experiență prin același Duh Sfânt, la fel ca cineva care a stat lângă tine, și tot să nu fii ceea ce trebuie. De ce? Pentru că „soarele strălucește peste cei drepti și peste cei nedrepti, și ploaia cade peste grâu și peste măcăcini.” Ea este trimisă pentru grâu. Tot așa, Duhul Sfânt este trimis în biserică pentru sfinții care și-au predat viața lui Hristos, dar se bucură de El și cei care stau în jurul lor. Cu siguranță.

„După

roadele lor îi veți cunoaște.”

„Atunci
să-i smulgem?”

„Nu,
lăsați-i să crească împreună; iar în ziua aceea, Îngerii vor
merge și vor aduna spinii și măcăcinii, și îi vor arde, dar
grâul va fi adunat în grânar. *După
roade îi veți cunoaște.*”

De
aceea stați voi în seara aceasta aici: din pricina roadelor Duhului
Sfânt.

Amintiți-vă!

Voi
spuneți: „De ce este așa, frate Branham?” Am observat că unele
din voi, femeile care stați aici, aveți părul scurt. „Ce se
întâmplă, frate Branham? Sunt creștină și totuși se pare că
încă nu pot face aceasta. Încă nu pot să-mi las părul să
crească, deși știu că Biblia învață că așa este corect. Noul
Testament învață că noi, femeile, trebuie să facem aceasta, dar
eu nu pot s-o fac încă. Se pare că nu pot birui aceasta, nu pot
ajunge în acel loc.” Vedeți?

Cred
că ești o persoană bună și că ești sinceră, dar nu vei sta
aici ca un exemplu în seara aceasta. Tu faci aceasta, și aceasta
este ceea ce trebuie să faci; este Scriptura. Trebuie să faci ce
spune ea. Vedeți?

Fraților,
numai Dumnezeu vă cunoaște inima și știe de ce sunteți aici și lucrurile pe care doriți să le biruiți. Puteți s-o faceți, dacă acceptați această cale și spuneți: „Doamne, sunt un nimic, dar vin aici și mă predau Ție. Voi face aceasta prin harul Tău.”
Voi nu puteți face aceasta fără El; nu există nimic în lumea aceasta să puteți face fără El. Trebuie să-L lăsați pe El să facă aceasta. Trebuie doar să vă predați Lui și să credeți cu toată inima, iar atunci El va face totul. Dacă Îl veți accepta și Îl veți crede pe Cuvânt, va face El totul.

El
nu va face cu unul într-un fel și cu altul în alt fel, ci va lucra cu toți la fel. Înțelegeți? Va face din fiecare din voi, ceea ce trebuie să fiți.

Vreau
ca toți cei care sunteți creștini și trăiți deasupra acestor lucruri, să vă rugați împreună cu mine. Îndeosebi frații păstori.

Voi
știți că ploaia a căzut peste voi și spuneți: „Frate Branham, eu am dansat în Duhul, am vorbit în limbi...” Așa este, dar cercetați-vă și veți vedea că este ceva care nu este bine acolo. Înțelegeți? Trebuie să vă îndepărtați de buruieni și să fiți un grâu: umil, dulce, cu Cuvântul, ascultător față de Cuvânt.

Lăsați-L
pe Duhul Sfânt să vină înăuntru; în timp ce ne rugăm, lăsați-L să vă schimbe, în seara aceasta, din ceea ce ați fost în ceea ce dorește El să fiți.

Tatăl

nostru ceresc, în jurul acestui altar, care este biserica, s-au adunat acești oameni ca să fie oferiți ca jertfă Domnului. Tată, ei stau la acest altar pentru consacrare. Acesta este un lucru mare, pentru că ei depun o mărturie în fața oamenilor prezenți aici și în fața Ta, arătând că există Ceva care lipsește în viețile lor.

Deși

în seara aceasta le-am tăiat foarte tare pe bietele noastre surori, în legătură cu Abecedarul lor, ele s-au ridicat și au venit aici ca niște doamne, spunând: „Doamne, dacă sunt greșită, modelează-mă și îndreaptă-mă Tu.” Aici sunt și frații și spun același lucru. Ei s-au ridicat de pe locurile lor și au venit aici, fiindcă acolo jos, în inimile lor, există dorința de a face binele, ceea ce nu poate veni de la Satan, fiindcă el ar pune în inima lor numai dorința de a face răul. „Nu te duce acolo sus, ci continuă tot așa! Pune aceasta deoparte și nu crede!” Aceasta este ceea ce ar spune el.

Atunci

cum vom judeca noi totul? Prin Cuvânt. Așa cum am mai spus, sfântul Martin, Pavel și toți episcopii bisericii timpurii, au judecat totul prin Cuvânt. Iar acum, în seara aceasta, ei sunt judecați prin Cuvânt.

„Dar,

când suntem judecați, suntem pedepsiți de Domnul, ca să nu fim osândiți o dată cu lumea.” (1Corinteni 11.32).

Așadar,

ei au venit să își se dăruiască Ție, Doamne, să fie despărțiți

de lume și să nu aibă nimic a face cu ea. Ei vor să-Ți fie predați pe deplin, până când toată ființa lor Îl va reflecta pe Hristos. Atunci, când vor păși, când vor vorbi, când se vor îmbrăca, vor fi reflectarea deplină a lui Hristos în viețile lor. Tată, îndură-Te și dă-le aceasta.

Noi

știm că venirea Domnului este foarte aproape, și vedem printre oamenii din Phoenix, această mare mișcare; vedem timpurile prin care am trecut în serviciile de vindecare; văd cum El mi-a dat credința oamenilor ca să-i pot ajuta, să-i eliberez de boli și de neputințe; Îl vedem pe Duhul Tău care se mișcă printre noi, Doamne, legitimând prezența Ta, atât fizic, cât și științific.

În

seara aceasta, Ți-i dau Ție, Doamne. Fiecare predicator de aici și fiecare creștin care pășește în poruncile Domnului, se roagă împreună cu mine. Noi ridicăm această rugăciune spre Tine, și mijlocim pentru acești oameni. Fie ca începând din seara aceasta, fiecare dintre ei să-Ți aparțină, iar puterea lui Isus Hristos să pătrundă și să le cuprindă într-o asemenea măsură inimile, încât să-i modeleze și să-i facă diferiți.

Îngăduie

ca peste ei să vină un duh dulce, umil și zdrobit, ca o ispășire pentru ceea ce s-a făcut greșit. Îngăduie ca harul lui Dumnezeu să vină peste ei, ca să-și continue viețile într-un mod sfânt pentru Tine. Primește-i, Tată, fiindcă Ți-i încredințez Ție, în timp ce ei îți predau viețile lor, în Numele lui Isus Hristos.

Acum,

în timp ce avem capetele plecate și voi v-ați rugat, eu cred că

nu puteți să-l spuneți niciun cuvânt lui Dumnezeu fără ca El să-l știe. Cel mai slab dintre sfinți îl face pe diavol să tremure, iar voi sunteți copiii Lui. Fiecare dintre voi, v-ați pus din toată inima, viața înaintea lui Dumnezeu și ați spus: „Doamne, modelează-mă și fă-mă acel fel de creștin despre care s-a vorbit în seara aceasta, fiindcă Ți-am dat viața mea Ție. Ia afară din ea tot ce este greșit, Tată, și fie ca din seara aceasta să trăiesc în fiecare zi pentru Tine și să veghez ca viața mea să corespundă cu cerințele Bibliei.”

Dacă
ați făcut aceasta în inimile voastre, ridicați mâinile spre Dumnezeu și spuneți: „Am făcut aceasta și cred din toată inima mea.”

Dumnezeu
să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Tată,
acum ei sunt ai Tăi; au ridicat mâinile și s-au predat Ție. Indiferent cât de mic este darul lor, Tu ești aici ca să primești cel mai mic dar. Ei Ți s-au predat așa cum sunt, fiindcă vor să fie un mădular al acelu mare Trup, fără pată și fără cusur. Acum ei sunt predați Ție și Te rog să-i ții departe de lucrurile lumii cât timp vor trăi, prin Numele lui Isus Hristos. Amin.

Mergeți
la locurile voastre și bucurați-vă că Hristos va răspunde la cererea voastră.

Aici

este o doamnă care stă într-un scaun cu roțile și un bărbat care cred. Fără îndoială, ei sunt aici pentru rugăciune. Vreți să vă plecați capetele și să mă lăsați să merg acolo jos ca să mă rog pentru ei?

Frate,

tu poți vorbi cu ei. Vedeți? Spune-le aceasta. Domnul Isus vă iubește atât de mult, încât vrea să vă vindece. Dacă ar fi altceva ce aș putea face în afară de rugăciune, aș face, dar pot spune că El a răspuns întotdeauna rugăciunilor mele pentru oamenii aflați în suferință și i-a vindecat. Inima mea a fost și este sinceră față de voi, în timp ce stau aici.

O

privesc pe doamna aceasta și mă gândesc la mama mea care s-a dus să-L întâlnească pe Dumnezeu cu câteva zile în urmă. Poate ea este mama cuiva. Mă voi ruga pentru ea și aș vrea ca voi să credeți, soră și frate, că Dumnezeu va auzi rugăciunea noastră și va răspunde la ea. Mai mult, vreau să credeți că din ceasul acesta vindecarea este înfăptuită.

Dacă

în audiență mai este cineva care dorește să vină aici ca să ne rugăm pentru el, cineva bolnav sau cu alte probleme? Doamna de aici, cineva de acolo... În ordine. Vino aici la altar, fiindcă voi fi bucuros să fac aceasta.

Câți

dintre voi își pot aminti momentele trăite în biserica fratelui Outlaw, acum paisprezece ani? Își mai amintește cineva biserica fratelui Outlaw, când am fost acolo acum paisprezece ani? Au fost acolo fratele Garcia și alți frați. Vă amintiți cum i-am adus pe oameni sus?

Eu

am înconjurat lumea, din când în când, identificând Duhul.

În

seara aceasta v-am adus la Cuvânt și la rânduială. Ați văzut ceva greșit vreodată? (Adunarea spune: „Nu”). El a fost desăvârșit întotdeauna. Nu-i așa? („Așa este”). Ridicați mâinile toți cei care ați fost în adunări, ați auzit și știți că acesta este adevărul. („Amin”). Ce a spus El? *„Dacă ceea ce spune acel proroc, se împlinește, să ascultați de el.”*

Vedeniile

nu-i vindecă pe oameni, ci arată prezența Domnului. Vedeți? Eu cred că noi știm aceasta.

Aici

a fost o doamnă care se numea Hattie Waldrop. Ea a avut cancer. Soțul ei era instalator și ei veneau adesea la adunare. Nu știu dacă sora este în seara aceasta aici.

Îmi

amintesc că ea era în adunare și mi s-a spus că a murit; femeia era în rândul de rugăciune și chiar așa părea. Îmi amintesc că avea cancer la inimă, iar doctorul ne-a trimis radiografia ca să ni-l arate. Aceasta s-a întâmplat cu paisprezece ani în urmă, dar ea trăiește și astăzi.

Îmi

amintesc că m-am rugat pentru un băiețel care era invalid, iar Domnul l-a vindecat și s-a făcut bine. El a făcut atât de multe lucruri... atât de multe încât nu se pot număra.

Vă

spun cu sinceritate creștină: cred că dacă aș scrie fiecare moment în care L-am văzut pe Hristos lucrând de când sunt predicator, aș putea aduna un volum de cărți atât de mare (Fratele Branham arată). Am ca dovezi diagnosticele medicilor, și cinci oameni care au fost declarați morți, care stăteau acolo morți, au fost readuși la viață prin rugăciune. Vedeți? Mulți dintre ei pretind ceva, dar eu nu pot spune aceasta. Eu nu pot spune: „Dacă nu există o cale prin care să fie dovedit, prin care să știm...” Eu i-am văzut readuși la viață, după ce au fost morți câteva ore sau câteva zile.

Micuțul

băiat mexican era mort. A murit dimineața la ora nouă, și a fost readus la viață în seara aceleiași zile, la ora zece și un pic. Medicul a semnat constatarea și a spus: „Bebelușul a murit de pneumonie și a fost mort pe tot parcursul zilei.” Sărmana mamă mexicană a stat în ploaie și a așteptat, iar eu nu am făcut nimic altceva decât să-mi pun mâinile peste el. Am avut o vedenie în urma căreia mi-am pus mâinile peste copil, iar el a început să dea din piciorușe și să plângă. Oamenii de afaceri creștini au scris un articol despre aceasta și l-au publicat cu puțin timp în urmă în revista „Vocea”.

Vă

voi spune ceva. Lăsați-mă s-o spun mădulelor bisericii din locul acesta, și o voi spune fiecărui mădular al oricărei biserici. Priviți și vedeți ce se va întâmpla dacă închinați această biserică Domnului și pe fiecare mădular al ei, dacă fiecare din voi duce o viață sfântă înaintea lui Dumnezeu. Când acea biserică se unește și începe să se roage, rugăciunile acelor oameni vor începe să se ridice înaintea lui Dumnezeu, și El nu le va respinge. Așa este. Eu sunt unul singur, dar voi veți fi mai mulți care vă veți ruga aici, iar vindecarea divină nu se regăsește numai la o singură persoană, ci la inimile sincere care

se roagă lui Dumnezeu, iar oamenii sinceri sunt cei care o primesc.

El

trimite daruri bisericii, dar noi trebuie să avem credință. Slujba mea este să merg de-a lungul națiunilor, să-i aduc pe oameni aici sus, să le spun vedeniile și tot ce am, iar cei care merg în rândul de rugăciune al altor bărbați, vin aici. Atunci trebuie să mă opresc pentru că este posibil ca în viața acelei persoane să existe ceva. Mulți dintre voi ați văzut aceasta aici pe platformă: păcatul este descoperit, tainele inimii sunt dezvăluite și le este spus de ce nu au putut fi vindecați.

Dar

prin ceea ce este dat pentru câțiva oameni, puterea mea este terminată. Vedeți? Înțelegeți aceasta? Este biblic. Înțelegeți cum este aceasta? Odată a venit o mamă cu un copil și nu am reușit să mă rog pentru ea. Au fost mulți alți bolnavi pentru care nu am reușit să mă rog. Cred că este bine cunoscut și cu toții ar trebui să știe că eu v-am spus numai adevărul. Acesta este adevărul. Eu mă voi ruga pentru oamenii bolnavi și-L voi ruga pe Domnul să-l vindece și cred că toți cei pentru care ne vom ruga, se vor însănătoși.

Dacă

există ceva în viețile voastre, lăsați-mă să vă întreb aceasta. Dacă nu ești creștin, trebuie să devii creștin. Dă-i inima ta lui Hristos în timp ce stai acolo unde ești, iar dacă nu ești umplut cu Duhul Sfânt, să nu încetezi să te rogi până când Dumnezeu nu te umple cu Duhul Sfânt. Dacă sunteți creștini și faceți un lucru greșit, nu-l mai faceți! Cercetați-vă viețile și trăiți pentru Hristos. Eu mă voi ruga și Îl voi ruga pe Dumnezeu.

Aș

vrea să vă povestesc ce s-a întâmplat într-o seară. Am plecat și am așteptat, apoi m-am întors la post și la rugăciune pentru a vedea ce s-a întâmplat, și s-a întâmplat ceva ce așteptam de multă vreme.

Nu

este ceva fantastic, pentru că mie nu-mi plac astfel de lucruri. Trebuie să fie „Așa vorbește Domnul”, prin Cuvânt. Vedeți? Necazul este că avem prea multe senzații, simțiri, superstiții și așa mai departe. Să ne îndepărtăm de toate acestea și să ne întoarcem la Dumnezeu, fiindcă dorim Duhul Sfânt.

Eu

cred că Dumnezeu îi trimite pe oameni să se roage pentru bolnavi, iar eu sunt unul dintre cei umili. Sunt unul din cei mici pe care i-a trimis El, de aceea doresc să mă rog pentru voi în seara aceasta, ca să fiți vindecați. Credeți! Vreau ca frații și surorile din clădire să mi se alăture în rugăciune.

Cred

că în seara aceasta vom începe de aici. Să vină aici sus la amvon, apoi să fie lăsați să meargă înapoi așa cum s-a mai procedat. Așa va fi bine. Billy sau careva dintre voi, mă va ajuta și-i va aduce aici.

Chiar

aici, doamna de aici. Știu că este puțin târziu, dar vă rog să mai aveți răbdare cu mine, pentru a ne ruga.

O

cunosc pe sora de aici. Cred că este din biserica fratelui Outlaw.

Ce mai face el? Este bine. Oh, nu-mi amintesc numele tău. (Sora spune: „Bagby”). Sora Bagby. Te cunosc, ai fost drăguță cu mine, soră Bagby. Nu tu ai fost cea la care m-a dus fratele Outlaw să mă rog la spital, când am fost acolo, cu câțiva ani în urmă? („Ba da”). Ai avut diabet sau probleme cu inima? („Am avut tuberculoză”). Și trăiești pentru slava lui Dumnezeu. („Așa este”). Aceasta este foarte bine.

El

este Același Dumnezeu și în seara aceasta, așa cum a fost și odinioară. Poate noi ne-am schimbat, dar El nu S-a schimbat. Oricare ar fi problema voastră, El poate s-o rezolve dacă credeți aceasta. Credeți voi?

Voi

ruga biserica să se roage cu mine.

Tată

ceresc, în timp ce îmi pun mâinile peste această soră, în Numele lui Isus Hristos, fie ca Dumnezeu s-o vindece, fiindcă pronunț această binecuvântare pentru slava lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos. Amin. Crede, soră Bagby.

Crezi

că te vei însănătoși și vei fi bine dacă ne vom ruga pentru tine? Tu ești creștină, iar noi Îi vom mulțumi și Îl vom lăuda pe Dumnezeu pentru toate. După ce ne vom ruga pentru tine, vei merge acasă și vei fi bine. Aceasta va fi pentru totdeauna. Nu va mai fi nici o frământare în legătură cu aceasta.

Tată

ceresc, împreună cu biserica aceasta în care există mulți oameni

care și-au rededicat viețile, Te rugăm s-o vindeci pe sora noastră, în Numele lui Isus Hristos.

Priviți

în jur și veți vedea că nu este numai rugăciunea mea. Este o sinceritate adâncă. Trebuie să fiți sinceri, din adâncul inimii voastre. Credeți aceasta, nu-i așa?

Tatăl

nostru ceresc, Dumnezeule, iartă inimile noastre indecise. Sfințește-ne, Doamne, în timp ce ne punem mâinile peste acești oameni bolnavi, iar pe ei ajută-i, Tată. Îmi pun mâinile peste această soră în Numele lui Isus și cer... Dumnezeule s-o binecuvânteze.

(O

soră vorbește cu fratele Branham). Cu siguranță. Dumnezeule să te binecuvânteze, soră. Ea spune că a avut un duh peste ea și era foarte irascibilă. Noi știm că acest lucru nu este bun. Soră, nu ești numai tu în situația aceasta. Mulți dintre noi sunt așa. Diferența este că unii nu sunt, probabil, atât de sinceri încât să poată mărturisi aceasta.

„Cine

își ascunde fărădelegile nu propășește, dar cine le mărturisește și se lasă de ele capătă îndurare.” (Proverbe 28.13). Știți aceasta.

Așadar,

mă rog, Tată, ca prin punerea mâinilor peste această femeie, acest caracter irascibil să plece de la ea și să n-o mai supere niciodată, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Domnul

să te binecuvânteze, soră.

Frate,

crezi că El îți va onora cererea? Oh! (Fratele vorbește cu fratele Branham). Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. S-ar putea ca tensiunea ta să crească din cauză că ești atât de agitat.

Tată

ceresc, noi realizăm că nu vom ști niciodată când ni se va opri inima; se poate întâmpla în orice clipă, iar fratele de aici are o problemă cu inima și un temperament care-l face să-i sară foarte repede muștarul. Oh, acel demon vrea să-l ducă prematur în mormânt, dar în calitate de slujitor al Tău, eu și acești slujitori ai Tăi, cerem în Numele lui Isus Hristos, ca acel temperament să-l părăsească și ca inima lui să fie sănătoasă și credincioasă lui Hristos, în toate viețile sale, în Numele lui Isus. Amin.

Fii

binecuvântat, frate. Eu cred că ai fost vindecat și că totul s-a terminat.

Cum

ești? Crezi că El îți va onora cererea pe care o ai înaintea Lui?

Tată

ceresc, îl aducem pe fratele nostru înaintea Ta, sub Numele lui Isus Hristos, așa cum a fost adus sub cruce și îi spunem să-și ridice privirea spre rănile de acolo, să privească sângele care se scurge din El, din Fiul lui Dumnezeu care moare pentru noi, ca să

fim curățiți de toate păcatele și bolile noastre. Dă-i aceasta fratelui nostru, în Numele lui Isus. Amin.

Cred

că s-a terminat. Tu crezi, frate? Du-te acasă. (Fratele spune: „Amin”).

Cum

ești, frate? Crezi că aceasta este seara? Crezi că totul se va sfârși în seara aceasta și că vei fi bine? (Fratele spune: „Amin”).

Tatăl

nostru ceresc, în timp ce țin mâna fratelui nostru, Te rog să asculți cererea lui și să faci să fie bine și să trăiască pentru Tine pentru tot restul vieții sale, în Numele lui Isus. Amin. Eu cred că vei fi bine.

Ce

faci, frate? Acesta este ceasul în care s-a terminat totul. Să iei decizia ta acum. (Fratele spune: „Amin”).

Tată

ceresc, așa cum fratele nostru a spus „Amin”, acesta este timpul în care a luat o hotărâre, chiar aici în prezența lui Hristos. Fie ca totul să se termine și să fie vindecat în Numele lui Isus Hristos.

(Fratele

spune: „Mulțumesc Domnului”). Fii binecuvântat, frate, și crede că s-a terminat totul. („Amin”).

Cum

ești, soră? (Sora spune: „Aș vrea să te rog pentru soțul meu, care este invalid de douăzeci de ani”). Oh, aș putea avea batista ta pentru a onora această cerere? Este în ordine. Sau altceva, un mic simbol. Când spun aceasta, mă gândesc la zilele acelea, când ei puneau hainele sau alte lucruri. Dar Isus? El a avut o singură haină. Probabil a fost nevoit să doarmă cu ea, și s-o poate tot timpul, dar vedeți ce ascundea ea? În ordine.

Tată

ceresc, soțul ei zace acolo și este invalid, iar tovarășa lui de viață stă în seara aceasta aici cu o bucată de pânză în mână. Tată, Te rog să fii milostiv și să faci ca rugăciunea acestei biserici care s-a adunat aici, a celor care stau aici în Phoenix și în alte părți ale țării, să fie ascultată, iar când această haină va fi pusă peste acel bărbat, puterea lui Dumnezeu să-l aducă la o viață normală, în Numele lui Isus. Amin. Fie ca această cerere să se înfăptuiască întocmai. Să crezi, soră.

Cum

ești, soră? Dorești să-ți iei batista? Vrei să-mi spui care este necazul tău? (Sora spune: „Am artrită”). Artrită. („De douăzeci și ceva de ani”). Douăzeci și ceva de ani. Este un bărbat care stă la spatele meu și care se numește Ed Hooper. El avea o formă atât de gravă de artrită, încât, odată a trebuit să-și țină mâinile pe perne. Așa-i, frate Ed? Din câte îmi amintesc, într-o după-amiază s-a simțit atât de rău încât a crezut că va muri, dar când s-a uitat, L-a văzut pe Hristos pe cruce și a fost vindecat, iar astăzi stă aici pe deplin sănătos. Da. Frate Hooper, ea dorește să te vadă. Ridică mâna. Iată.

Să

ne rugăm.

Tatăl

nostru ceresc, bărbatul acesta ne arată că Tu ești Vindecătorul. Tată, ne punem mâinile peste sora noastră și înălțăm această rugăciune umilă pentru vindecarea ei, în Numele lui Isus Hristos și pentru slava Sa. Amin. Amin.

Du-te

și crede, fiindcă atunci totul se va termina.

Nu

am înțeles. (Cineva repetă: „Așa este.”). Dumnezeu să te binecuvânteze.

Cum

ești, soră? (Sora spune: „Doctorul mi-a spus că am diabet și artrită. Sunt bolnavă de când a murit soțul meu în urmă cu trei ani”). Ea suferă de diabet și artrită, de trei ani de când a murit soțul ei, dar crede că Dumnezeu o va vindeca. Și noi credem aceasta.

Tată

ceresc, cu mâinile puse peste ea, fie ca această femeie să se întoarcă la biserică cu mulți alții, mulțumindu-I lui Dumnezeu pentru că s-a terminat totul. Te rugăm aceasta, Tată, în Numele lui Isus. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, sora mea. Du-te și crede.

Cum

ești, soră? Crezi că în seara aceasta totul se va termina și că acum Îl poți accepta pe Hristos ca Vindecător al tău? (Sora spune: „Da, domnule, cred.”).

Oh,

Dumnezeule scump! „*Rugăciunea*

făcută cu credință îl va mântui pe cel bolnav, și Domnul îl va însănătoși...” (Iacov

5.15). Ne gândim la Domnul nostru, cum a călătorit aici pe pământ predicând celor bolnavi, și la lucrurile pe care le-a făcut, și mă rog pentru sora noastră în Numele lui Isus Hristos. Prin slujba care ne-a fost dată nouă, predicatorilor, înălțăm această rugăciune pentru vindecarea ei. Amin.

Crede

că ești vindecată. Pune aici toată credința pe care o ai și totul se va întâmpla întocmai.

Cum

ești, frate? Pe baza Cuvântului Său, totul se poate termina chiar aici. (Fratele spune: „Lăudat să fie Domnul”). Tată ceresc, Te rog să onorezi cererea fratelui nostru. Îngăduie să fie vindecat, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

(Fratele

spune: „Mulțumesc, Domnului. Amin. Mulțumesc, Domnului”). Fii binecuvântat, fratele meu.

Cum

ești, soră? Ești pregătită, ești gata să primești vindecarea Sa? (Sora spune: „Da”). Vezi tu, prin faptul că Îl rugăm, nu poate să-I mai stea nimic în cale ca să-și reverse Duhul.

Tatăl

nostru ceresc, în timp ce-mi pun mâinile peste sora noastră, Te rog să onorezi cererea ei în Numele lui Isus Hristos. Amin.

(Sora spune: „Îți mulțumesc, Isuse!”). Dumnezeu să te binecuvânteze, soră.

În timp ce ei vin aici, sus, vreau să vă spun ceva. Eu obișnuiam să merg să mă rog pentru oameni și înainte de a deveni rusalistic, iar ei se însănătoșau. Nu știu, nu am făcut nimic în legătură cu aceasta. Este doar faptul că credeam în El și mă rugam, iar rezultatul era că oamenii se făceau bine.

Așa procedează oricine. Noi ne rugăm și credem, iar ei se fac bine. Aceasta este tot. Vedeți? Câți dintre voi ați fost vindecați prin vindecarea divină? (Adunarea spune: „Amin!”). Da. Vedeți?

Vedeți, voi puteți spune că sunteți printre rusalistici și printre oamenii Evangheliei depline. Ei cred aceasta. Vedeți? Vedeți de ce ne vrea Dumnezeu? Nu pentru a ne răni, ci pentru a ne încerca, pentru a ne aduce în acel loc *,fără pată și fără zbârcitură”*.

Nădăjduiesc că nu vă veți supăra pe mine pentru că aduc astfel de cuvinte din Biblie, fiindcă o fac pe baza credinței față de Dumnezeu.

Acesta este ceasul în care se va întâmpla ceva și pentru tine. Este adevărat, soră? Trebuie să se întâmple pentru că El a promis aceasta. Amin? (Sora spune: „Amin”).

Tată

ceresc, binecuvânteaz-o pe sora noastră în timp ce-mi pun mâinile peste ea. Fiecare creștin de aici își pune mâinile peste ea, prin credință. Prin rugăciunea acestei biserici, cerem ca boala și necazurile s-o părăsească, în Numele lui Isus. Amin. Aceasta este ceea ce a făgăduit El.

Cum
ești, soră? Crezi că aceasta este seara și pentru cererea ta?

Tată
ceresc, fie ca în această oră să fie atingerea finală, ca și ea să fie bine, în Numele lui Isus. Amin. Fii binecuvântată, soră..
din seara aceasta, s-a terminat.

Cum
ești, soră? Acesta este ceasul vindecării tale? În ordine.

Tată
ceresc, o aduc pe sora aceasta înaintea Ta, în Numele Domnului Isus și ofer această rugăciune pentru ea, ca să fie vindecată în Numele lui Isus. Amin.

Vedeți?
Nu este numai rugăciunea mea, ci se roagă toți cei care sunt aici, fiindcă suntem conștienți că Domnul este prezent în mijlocul nostru. Vedeți? El a promis aceasta, deci, du-te și crede.

Cum
ești, soră? Acesta este ceasul vindecării tale.

Tată

ceresc, fie ca aceasta să se întâmple cu ea începând din seara aceasta. Fă ca sora să părăsească adunarea bucuroasă, știind că totul s-a terminat, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Fii

binecuvântată, soră.

Cum

ești, soră? Aceasta este seara vindecării tale, așa-i? Acesta este timpul, chiar acum, înaintea Bibliei, a bisericii și a lui Hristos.

Tată

ceresc, prin predicatori, prin laici și toți sfinții lui Dumnezeu, îngeri, Duhul Sfânt, prin făgăduința lui Isus Hristos că

„Aceste

semne îi vor însoți pe cei ce cred: dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, bolnavii se vor însănătoși,” cerem

ca totul să se termine pentru sora noastră, cerem vindecarea ei în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Fii

binecuvântată, soră.

Vom

face același lucru și pentru tine, frate. Crezi aceasta? (Fratele spune: „Da”).

Tată

ceresc, el a spus că crede, ceea ce înseamnă că trebuie să se fi

înfăptuit, fiindcă ai spus: „*Aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede,*” iar el crede. Așadar, îți mulțumim, Tată, pentru vindecarea lui, în Numele lui Isus. Amin.

Cum ești, frate? Aceasta va fi seara vindecării. Lasă totul aici și du-te.

Tată ceresc, îl aducem pe fratele nostru înaintea Ta, în Numele lui Isus, pentru vindecarea sa. El își va lăsa povara aici, Doamne. Vrajmașul va trebui să-l părăsească, și el va fi liber din nou, în Numele lui Isus. Amin. Așa să fie.

Cum ești? Crezi că Isus te va vindeca în seara aceasta? Tatăl nostru ceresc, copila aceasta a venit aici ca să primească vindecarea, iar noi, biserica, ne rugăm pentru vindecarea ei, în Numele lui Isus Hristos. Amin. Vedeți? Aceasta este. S-a terminat. Fii binecuvântată, soră.

Totul se va sfârși în seara aceasta, nu-i așa?

Tatăl nostru ceresc, oamenii cred. Ei cred, pentru că altfel n-ar veni pe platformă. Sunt bolnavi și știu ce au de făcut; știu că acesta este ceasul când vor lua decizia finală și vin pentru confirmare. „*Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.*” Eu îmi pun mâinile peste ea, în Numele lui Isus, ca să fie

vindecată. Amin.

Dumnezeu

să te binecuvânteze, soră. (Sora spune: „Frate Branham, dacă nu erai tu, aş fi murit acum cincisprezece ani.”). Nu este aceasta... („Aşa este. La serviciul fratelui Reed, în Jonesboro, Arkansas.”). Jonesboro, Arkansas... („Lăudat să fie Domnul.”). În urmă cu mulţi ani.

Care

a fost problema ta, soră? („Am avut o guşă. Nu ştiu dacă îţi mai aminteşti”).

Nu-mi

amintesc. („Am avut o guşă. Era în afară, uite aşa, şi-mi afecta inima. Majoritatea fraţilor mei erau martorii lui Iehova.” În dimineaţa aceea, eu am spus: „El este un profet al diavolului,” dar când am mers afară, în grădină, Dumnezeu mi-a vorbit şi mi-a spus: „Catherine, dacă vei merge în seara aceasta la fratele Branham, vei fi vindecată.” Am mers înapoi în casă şi le-am spus totul. Le-am zis: „Dumnezeu mi-a vorbit şi mi-a spus că dacă voi merge în seara aceasta, voi fi vindecată.” Atunci ei au zis: „Vom merge ca să-i facem pe plac.” Astfel s-au dus cu mine, iar acum majoritatea sunt pentecostali.”). Lăudat să fie Domnul!

Aţi

auzit mărturia? (Adunarea spune: „Amin”). Aşteaptă un moment, soră, căci o voi spune din nou.

Când

am fost în Jonesboro, Arkansas, în urmă cu aproximativ paisprezece

ani, ea a avut o gușă mare care îi atârna de gât. Era martoră a lui Iehova, iar în dimineața aceea, când a auzit că va fi un serviciu pentru Domnul, ea a spus că eu sunt „un profet al diavolului.” S-a dus afară în grădină să se roage, iar Domnul i-a vorbit și i-a spus: „Du-te acolo și vei fi vindecată!” și Domnul a vindecat-o, așa că nu mai are nici o gușă; iar frații ei care majoritatea erau martori ai lui Iehova, sunt acum pentecostali.

Acum,
dacă El a putut să facă gâtul acestei femei creștine să arate atât de bine, poate să vă vindece și pe voi. Poate? Bineînțeles că poate.

Tatăl
nostru ceresc, cu mâinile întinse peste fratele nostru, cerem vindecarea lui în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Dumnezeu
să te binecuvânteze.

El
este și pentru tine, Același, cum a fost și pentru ea. Este adevărat?

Tatăl
nostru ceresc, o simplă și scurtă rugăciune cu o credință simplă. Oh, sunt atât de bucuros, Doamne, pentru că Tu faci totul atât de simplu, ca să pot înțelege și să Te accept. Tată, Te rog să-i vindeci și să-i faci bine în Numele lui Isus. Amin.

Cum

ești, soră? (Sora spune: „Frate Branham, am fost operată de tuberculoză. Mi-au fost scoase afară șase coaste și intestinul. M-am vindecat bine, dar aceasta îmi creează o mulțime de probleme: nu-mi pot folosi mâna prea bine, obosec repede...”). Văd și cum respiri. Cred că... („Da. Nu pot respira bine”). Acesta este un lucru îngrozitor. („Nu pot respira bine și plămânii mei cedează”). O, vai! Cred că suferi îngrozitor. („Da. Apoi aceasta pune presiune și pe inimă.”).

Nu

mai există nici un motiv ca să suferi în continuare. Este? (Adunarea spune: „Nu”). Înțelegeți? Poate medicii au operat-o și i-au îndepărtat coastele, apoi i-au dat tratament, dar acesta a dus la prăbușirea plămânului, așa că ea suferă în continuare. Tu ai venit aici fiindcă crezi că Hristos poate să te vindece și dorești să-ți petreci toată viața cu El, în slujba Lui. Dacă este așa, creștinilor, eu cred că avem dreptul s-o aducem pe femeia aceasta înaintea lui Hristos, iar El o va vindeca. Să ne rugăm cu toții.

Tatăl

nostru ceresc, sora noastră vine cu umilință în seara aceasta, știind că medicul ei a făcut tot ce a putut. El a încercat din nou, dar ea nu este încă vindecată, însă Tu ești Vindecătorul. Îngăduie să fie vindecată, Tată, fiindcă Ți-o încredințăm Ție ca să fie vindecată în Numele lui Isus. Amin.

Fii

binecuvântată, soră. Fii vindecată! Eu cred că vei fi vindecată și că totul va fi în ordine.

Cum

ești, soră? Crezi că El te va vindeca în seara aceasta? (Sora spune: „Nu știu ce trebuie să fac. Cred că am oreion.”). În ordine. El va face totul dacă Îl crezi. Crezi? („da”). În ordine. Să ne rugăm.

Tatăl

nostru ceresc, doamna vine și crede. Ea a spus că nici măcar nu știe ce este în neregulă cu ea, dar Tu știi. Orice ar fi, Tată, ea vrea să fie bine, fiindcă știe că vine de la vrăjmaș. Te rog să-i onorezi cererea în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Fii

binecuvântată, soră. Du-te și crede din toată inima.

Cum

ești, soră? Crezi că seara aceasta va fi timpul eliberării? Mă gândesc la doamna din Arkansas care tocmai a depus mărturie. Nu o voi uita niciodată pe doamna care era în rândul de rugăciune și ținea o batistă în mână. Eu am crezut că plânge, dar când a dat-o jos, am văzut că nu avea nas, fiindcă îl mâncase cancerul. Eu m-am rugat pentru ea, iar la întâlnirea următoare am văzut o doamnă drăguță care stătea acolo și mă privea. Părea foarte tânără și mă privea intens, iar la un moment dat mi-a zis: „Nu-ți amintești de mine?” „Nu cred că-mi amintesc,” am răspuns eu.

Băiatul

de lângă ea mă privea atent, apoi a început să plângă și el. Era doamna cu cancerul la nas. Acum avea un nas nou. Știi că acest lucru pare imposibil, dar este adevărul. Noi nu trebuie să spunem ceva ce nu este adevărat, ci trebuie să fim cât se poate de serioși când vorbim despre așa ceva. În seara aceea o întâlnisem fără nas, iar după câteva săptămâni, am întâlnit-o din nou

și avea nasul. Ea a spus că din seara aceea, cancerul nu i-a mai mâncat chipul, apoi deodată a început să crească ceva, și iată că acum avea un nas nou. Vedeți? Este atât de minunat să vezi cum El face aceste lucruri.

Atunci,

El care a putut face aceasta, poate să te vindece și pe tine. Poate, soră? Nici nu intră în discuție ca puterea Lui să nu poată face aceasta. Este bunăvoința Sa, iar eu vreau să-ți spun, că într-o zi vom sta amândoi în prezența Lui. Dacă te-a determinat să crezi aceasta, El a făcut-o deja, iar dacă nu ești creștină, acolo este o mică faptă: să fii botezată. Crezi că atunci când mă voi ruga pentru tine, te vei însănătoși, soră?

Toată

biserica să se roage împreună cu mine.

Tatăl

nostru ceresc, această doamnă tânără stă în prezența lui Dumnezeu, iar eu îmi pun mâinile peste ea și cer vindecarea ei în Numele Salvatorului nostru, Isus Hristos. Amin.

Dumnezeu

să te binecuvânteze, soră. Fie ca tu să fii vindecată de acum înainte.

(Sora

spune: „Frate Branham, eu sunt aici pentru mama mea care are cataractă la ambii ochi.”). Da, înțeleg. („Ea are nouăzeci și cinci de ani”). Nouăzeci și cinci de ani. Este un gest frumos să vii aici pentru mama ta de nouăzeci și cinci de ani.

Tată

ceresc, ea stă aici și mijlocește pentru mama ei care este la o vârstă înaintată și are cataractă. Te rugăm deci, pentru mama ei. O, Dumnezeule, această biserică se roagă pentru vindecarea mamei ei, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Crede

și nu te îndoii.

Soră,

totul va fi bine. Crezi că totul se va termina în seara aceasta? (Sora spune: „Amin”).

Tatăl

nostru ceresc, cu mâinile întinse peste ea, pentru ca o lucrare să fie terminată, cerem ca aceasta să se înlăptuiască în ea chiar acum. Cer aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră.

Fratele

meu, crezi din toată inima?

Tată

Doamne, îl aducem pe acest bărbat tânăr în fața Ta și ne punem mâinile peste el în Numele Domnului Isus. Fie ca lucrarea lui Hristos care a fost încheiată la Calvar, să fie înlăptuită în el prin vindecarea lui. Amin. Fii binecuvântat, frate. Fie ca totul să se termine în seara aceasta, aici.

Cum

ești, soră? Vom crede că se va termina în seara aceasta. (Sora

spune: „Da, și eu cred.”). Dumnezeu va înfăptui totul chiar aici.

Tatăl

nostru ceresc, a fost scris, acum va fi vorbit și apoi trebuie înfăptuit. Îngăduie să fie așa și în trupul sorei noastre, fiindcă o cerem în Numele lui Isus Hristos. Amin. Amin.

Credem

cu toată inimă că ea va fi bine.

Gât

rupt? (Sora spune: „Nu, a fost o infecție în gât”). Infecție în gât. („Și un semn pe care-l port aici”). Oh! Da. („Mă doare tot timpul”). O, vai! Durere.

Aș

vrea ca fiecare din noi, creștinilor, să ne gândim cum ne-am simți cu aceasta asupra noastră. Cum ar fi dacă ar fi vice-versa și doamna s-ar ruga pentru mine? Cum ar fi dacă s-ar ruga pentru voi? Ea are o durere constantă. Eu cred că ați dori pe cineva care să fie cinstit cu adevărat, onest și sincer în legătură cu aceasta. Dacă ar fi vorba de mine, eu așa aș fi. Biblia spune să le faceți celorlalți așa cum ați vrea să vă facă și ei vouă. Fiecare dintre voi să creadă și ca o biserică adevărată, care suntem, să spunem: „Tată Doamne, îndepărtează chiar acum această durere de la sora noastră.”

Tată

ceresc, fie ca ea să se întoarcă înapoi știind că nu trebuie să mai poarte vreodată ceea ce este în jurul gâtului său, pentru că totul a fost îndepărtat de Isus Hristos, în timp ce se roagă

biserica și cere această binecuvântare. Răspunde-le acestor creștini, Doamne, fiindcă ei și-au închinat viețile Ție. Îngăduie ca ea să fie vindecată în Numele lui Isus Hristos. Amin. Lasă ca totul să se termine, să se oprească. Nu te va mai dureră și vei fi bine.

Frate,
și pentru tine se va termina acum.

Tată
ceresc, acordă-i fratelui nostru vindecarea în Numele Domnului Isus. Amin.

Fii
binecuvântat, frate.

Fie
ca aceasta să se termine de acum înainte.

Doamne,
Te rog pentru femeia aceasta micuță care stă în seara aceasta aici. Îngăduie ca lucrarea Domnului Isus să fie împlinită în trupul ei, pentru că noi suntem vindecați prin rănilor Lui. Cerem această binecuvântare în Numele lui Isus. Amin.

Acum
s-a terminat.

Cum
ești? Crezi că Isus te va vindeca în seara aceasta? (Sora spune:

„Am crize de astm și o tumoare.”). Astm! O, acesta este un lucru rău și vechi. Așa-i? Cu siguranță.

Fratele

William care stă aici, este un om de afaceri creștin. Medicii de la clinica Mayo au renunțat la el deși avea încă acel astm și i-au spus că nu va mai lua niciodată în greutate. Acum un an, el a venit la Tabernacol și m-am rugat pentru el, iar Dumnezeu l-a vindecat. Cred că de atunci a luat paisprezece kilograme în greutate.

(O

mamă spune: „Frate Branham, micuța noastră fiică a fost vindecată într-una din adunările tale, în urmă cu zece sau unsprezece ani, când erai în Phoenix. A fost vindecată pe loc în cadrul serviciului tău. Ea avea astm și aproape că am pierdut-o. A făcut pneumonie de paisprezece ori.”).

Auzi

aceasta, draga mea?

(Mama

spune: „Dumnezeu a vindecat-o pe loc.”). Este aici? („Da, stă chiar acolo. Este a treia pe rândul trei”). O, da! Înțeleg aceasta. („Noi am mărturisit pretutindeni despre vindecarea ei”).

Ați

auzit aceasta? Acum fiți atenți! Isus a vindecat-o când era doar o copilă. (Mama spune: „Da, era fetiță”). Era micuță și avea pneumonie și se simțea foarte rău. Isus vă iubește. Priviți cât de bine arată ea și cât este de sănătoasă.

Și

tu vei fi așa. Să ne rugăm.

Tată

ceresc, ne punem mâinile peste această fetiță și cerem ca astmul s-o părăsească și ea să fie sănătoasă prin Isus Hristos.

Amin.

Fii

binecuvântată. Du-te știind că ai biruit și că vei fi bine.

Mărturisește așa cum a făcut și doamna aceea pentru fetița ei.

Cum

ești, soră? Crezi că Domnul Isus te va vindeca?

Tată

ceresc, Te rugăm s-o vindeci și pe fetița aceasta, și să faci ca mărturia ei să fie la fel ca a surorii noastre. Fie ca ea să-L laude pretutindeni pe Dumnezeu pentru bunătatea pe care i-a arătat-o. Amin.

Fii

binecuvântată, soră.

Cum

ești, soră? Acesta este timpul vindecării tale.

Tată

ceresc, doamna aceasta a venit aici crezând sincer că aceasta va fi ora eliberării. Îngăduie să fie așa, Tată, pentru că Îți

cerem aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Fii

binecuvântată, soră. Fie ca totul să se încheie aici, și să nu te mai gândești niciodată la ea.

Știu

că sună nepoliticos să spui: „Ne te mai gândi la aceasta,” dar prin aceasta am vrut să spun că este o lucrare încheiată. Totul a fost făcut deja, înțelegeți?

(O

soră spune: „Eu am o tumoare”). Da, și crezi că El te va vindeca? („Cu siguranță că da”).

Tatăl

nostru ceresc, Te rog s-o vindeci pe sora noastră și s-o faci bine. Ne punem mâinile peste ea în Numele lui Isus și cerem vindecarea ei. Amin.

Lasă

ca această lucrare să fie încheiată în mintea ta și totul va fi bine.

Tatăl

nostru ceresc, Te rog s-o vindeci pe sora noastră și s-o faci bine, fiindcă ne punem mâinile peste ea în Numele lui Isus și cerem vindecarea ei. Amin.

Lasă

ca mintea ta să accepte această vindecare și totul va fi bine.

Cum

ești, fiule? (Fratele spune: „Am ceva la stomac”). La stomac?
Crezi că Isus te va vindeca?

Este

fiul tău? Crezi că El va face aceasta, soră?

Voi

știți mărturia; știți ce a făcut Domnul Isus în Biserica Sa în zilele din urmă; știți că a făcut mai mult decât are fratele nostru. El este Dumnezeu, este Cel ce poate crea.

Dacă

un lan de grâu crește, dar la un moment dat cade ceva pe el și-i afectează creșterea, acel grâu nu se va mai dezvolta cum trebuie. Dar dacă îndepărtați cauza, grâul va crește corespunzător. Vedeți?

Satan

a făcut ceva rău aici, dar dacă rugăciunea credinței îl poate izgoni, atunci va crește corespunzător. Credeți aceasta. Așa-i?

Să

ne rugăm pentru acest băiețel scump.

Tată,

simplu dar cu credință, Te rog să îngădui ca puterea lui Dumnezeu să-l vindece pe fratele nostru. Îngăduie o astfel de

schimbare în acest băiat, încât mama lui să fie plină de bucurie în următoarele ore, fiindcă Îți cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Dumnezeu

să te binecuvânteze, frate. Crede în El.

Dumnezeu

să te binecuvânteze. Ești un băiat dulce. (Un frate spune: „Am hipertensiune.”). Hipertensiune.

Tată

ceresc, fratele nostru a mărturisit că are tensiunea mare. Te rog să-l vindeci, Doamne, astfel încât aceasta să-l părăsească în seara aceasta. Fie ca la următorul control medical, doctorul să spună: „Totul a revenit la normal.” Jos, în inima lui, el va fi mulțumitor, Doamne. Ascultă-mă, pentru că Te rog în Numele lui Isus. Amin.

(Fratele

spune: „Tatăl meu este foarte bolnav. Dacă vrei să te rogi peste această batistă, i-o voi duce”). O voi face cu bucurie, fratele meu.

Tată

ceresc, tatăl lui pământesc este bolnav, iar fratele are aici o batistă („Da”, spune fratele), și dorește s-o pună peste tatăl lui („Glorie lui Dumnezeu. Mulțumesc, Isuse!”). O, Doamne, Te rog să răspunzi la credința fiului său („Glorie lui Dumnezeu. Da, Doamne”), și să-l vindeci pe tatăl său, în Numele lui Isus. („Da, amin. Mulțumesc, Isuse”). Amin. („Lăudat să fie Dumnezeu”).

Dumnezeu

să te binecuvânteze, fratele meu. Fie ca Dumnezeu să răspundă la fiecare lucru, iar eu cred că o va face.

Soră,

totul se va termina acum, nu-i așa? De acum înainte, boala te va părăsi. (Sora spune: „Da”).

Tatăl

nostru ceresc, noi, Biserica Ta, ne rugăm pentru sora noastră, ca puterea lui Dumnezeu să o vindece și să se însănătoșească în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Fii

binecuvântată, soră. *„Cereți și vi se va da.”*

Cum

ești soră? Te va însănătoși El în seara aceasta? (Sora spune: „Da”).

Tată

ceresc, Te rog s-o vindeci pe sora noastră și s-o faci bine. (Sora spune: „Da”). Ea a venit spunând că crede că va fi întocmai. Așa să fie, Tată, fiindcă cer aceasta în Numele lui Isus. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră.

Cum

ești, soră? Acesta este ceasul eliberării tale.

Tatăl

nostru ceresc, oamenii aceștia umili vin de-a lungul platformei și cred că îi vei vindeca. Ei au auzit că s-au spus atâtea lucruri.

„Credința

vine în urma auzirii,”

a auzirii mărturiilor. „Noi am biruit prin sângele Mielului și avem mărturia noastră.” Te rog s-o vindeci pe sora noastră și s-o faci bine prin Numele lui Isus. Amin.

Dumnezeu

să te binecuvânteze, soră. Las-o chiar aici.

Dragul

meu frate, acesta este ceasul când se va termina totul, nu-i așa?

Tatăl

nostru ceresc, împreună cu biserica aceasta, îl aducem la Tine prin rugăciunile lor, a acestor predicatori credincioși, a diaconilor, bătrânilor și a mădurelor de aici, deoarece Duhul Sfânt este în mijlocul nostru și dovedește Cuvântul Său. *„Își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.”*

Ai

promis aceasta, Tată, de aceea Te rugăm să-l vindeci în Numele lui Isus. Amin.

Fii

binecuvântat, frate. Fie ca aceasta să se fi încheiat de acum înainte.

Cum

ești, soră? Crezi că se va termina de azi înainte? (Sora spune: „Da, domnule”).

Tatăl

nostru ceresc, fie ca începând din seara aceasta, suferința sorei noastre să se termine și să fie vindecată pentru gloria lui Dumnezeu. Amin.

Fii

binecuvântată, soră. Crede din toată inima; crede că s-a terminat.

Cum

ești? Copilul? (Sora spune: „Da. Are o alergie care i-a cauzat o cădere nervoasă”). O, vai! Aceasta este rău. Tu ești o fetiță frumoasă, iar Isus te va vindeca acum.

Tată

ceresc, în timp ce am mâinile întinse peste acest copil, mă gândesc: „Dacă era Sara, fiica mea?” Ea este fiica cuiva, iar eu Te rog, Tată, s-o vindeci pe această fetiță de alergia de care suferă și ea să fie bine în Numele lui Isus. Amin.

Vei

birui aceasta, dragă, și te vei face bine.

Cum

ești, frate? Din seara aceasta se va termina, nu-i așa, domnule? (Fratele spune: „Amin”).

Tată,

Doamne, mă rog în Numele lui Isus, să-l vindeci pe fratele nostru, să-l însănătoșești. Îngăduie ca aceasta să se termine chiar acum în viața lui și să creadă fără să se îndoiască în

inima lui, că va fi bine în Numele lui Isus. Amin.

Fii

binecuvântat, frate. (Fratele spune: „Frate Branham, aș vrea să ne rugăm și pentru mama mea. Are optzeci și trei de ani și are astm și probleme cu inima”). Binecuvântată să-ți fie inima.

Tată

ceresc, mama lui are optzeci și trei de ani și are probleme cu inima și suferă de astm. Doamne, Te rugăm ca atunci când acest mic semn este pus peste ea, să se facă bine în Numele lui Isus. Amin.

Dumnezeu

să te binecuvânteze, frate, și la fel pe mama ta.

Fie

ca de acum să se termine și pentru tine, soră. Lasă ca aceasta să fie de domeniul trecutului, fiindcă de acum înainte va veni viitorul.

Tată

ceresc, în Numele lui Isus Hristos, Te rugăm s-o vindeci pe sora noastră, fiindcă cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Crede

numai, căci s-a dus.

Cum

ești, frate? De acum înainte va fi gata.

Tată

ceresc, mă rog pentru fratele nostru, ca să-i vindeci trupul și să-l faci bine. Fie ca din ceasul acesta, necazul să-l părăsească în Numele lui Isus. Amin.

Fii

binecuvântat, frate.

(Un

frate spune: „Cunoaștem o doamnă care aproape și-a pierdut vederea de la un ochi”). O, vai! („Am vrea...”). Să ne rugăm pentru ea. O voi face cu bucurie, frate. Să crezi împreună cu mine că se va face bine.

Tată

ceresc, undeva se află o doamnă minunată care așteaptă ca o batistă să fie pusă peste ea. I-o trimitem în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Amin.

Dumnezeu

să te binecuvânteze.

Avem

aici un bărbat și o femeie care nu se pot ridica, așa că mă voi duce să mă rog pentru ei. Rugați-vă cu toții împreună cu mine.

Doriți

aceasta? (Adunarea spune: „Amin”).

(Fratele

Branham părăsește amvonul ca să se roage pentru cei care nu se pot ridica...)

(Un frate spune: „Umflătura pe care o avea pe sân, a dispărut”). Oh, lăudat să fie Domnul! (Adunarea se bucură). Așa de minunat?

Îl iubesc, Îl iubesc,

Pentru că El m-a iubit întâi

Și a răscumpărat salvarea mea

La Calvar.

(O soră spune: „Frate Branham, eu voi avea un copil. Am fost trimisă acasă să mor de cancer. Sora Waldrop a venit pe la mine și s-a rugat pentru mine. A vorbit cu mine și mi-a spus că pot fi vindecată. S-au rugat pentru mine și eu cred în vindecarea mea”). Dumnezeu să te binecuvânteze. („Dar nu sunt bine și aș vrea să te rogi pentru mine”). Sigur că o voi face.

Tată ceresc, Te rog s-o vindeci pe sora noastră și s-o faci bine. Cer să fie complet vindecată pentru sarcina ei, în Numele lui Isus

Hristos.

Dumnezeu

să te binecuvânteze, soră. Du-te, pretinde vindecarea ta și fii bine.

Vedeți

cât este de simplu? Spuneți-mi ce a trecut pe aici și a îndepărtat umflătura luând durerea de la femeia care nu putea nici măcar să asculte Mesajul? Vedeți? Da. Ea este acolo și Îl laudă pe Dumnezeu. Dacă o femeie mută, surdă și oarbă poate să-L laude pe Dumnezeu pentru că a luat cancerul de la ea, cu siguranță că noi, care suntem sănătoși în seara aceasta, putem să-I aducem Domnului laude pentru aceasta. Nu credeți aceasta? Da. Să dăm mâna unii cu alții în timp ce cântăm.

(Fratele

Branham dă mâna cu frații). Unde va avea loc serviciul de mâine? S-a anunțat? (Un frate spune: „La Tempe”). La Tempe, Arizona.

(O

soră spune: „Te vei ruga pentru aceasta? Vreau să-l pun acolo”).

În

Numele Domnului Isus, cer ca orice se află aici, să fie vindecat spre slava lui Dumnezeu.

Nu

este El minunat? Îmi place calea aceasta și Îl iubesc pe Dumnezeu. Îl iubesc cu toată inima, fiindcă El este Salvatorul meu.

Cred

că serviciul de mâine seară va fi la Tempe, Arizona, la fratele...

Cum se numește? (Un frate spune: „Groomer”). Groomer.

Fratele

Groomer de la Adunarea lui Dumnezeu. Este adevărat? Adunarea lui Dumnezeu la Tempe. Evanghelia deplină. Da. În ordine.

Îl

iubiți? (Adunarea spune: „Amin”). Amin. Este minunat!

Acum

voi preda serviciul fratelui păstor.

Un

moment. Mai este cineva pentru care trebuie să ne rugăm?

(Un

frate spune: „Soția mea este bolnavă de doi ani și aș vrea să te rogi pentru ea”). O voi face cu bucurie, fratele meu scump.

Pentru

soția care este bolnavă de doi ani. Fie ca noi să credem, Tată. Știu că lumea poate privi la aceasta și să spună: „Nu cred aceasta.” Dar doamna care a depus mărturie cu câteva minute în urmă, cea care a avut gușă? Ce este aceasta? Vedeți? Fetița de odinioară, care acum este o tânără femeie, care a avut acel astm și acum este sănătoasă? Vedeți, că ceea ce știm noi este adevărat? Vedeți? Dumnezeu poate face aceasta și cu soția lui.

Să
ne rugăm.

Doamne

Isuse, avem o soție bolnavă. Te rog ca această bucată de haină, care va fi pusă peste ea, să fie un semn al acestei întruniri din seara aceasta și a Cuvântului lui Dumnezeu. Îngăduie ca ea să fie vindecată spre slava Ta. Amin.

Dumnezeu

să te binecuvânteze, frate. (Fratele spune: „Frate Branham, vreau să-ți spun ceva. În urmă cu treisprezece ani, când erai aici în Phoenix, eu stăteam în spatele adunării și Dumnezeu mi-a spus că dacă voi merge și mă voi atinge de tivul hainei tale, voi fi vindecat. Dar diavolul mi-a zis: „Nu te duce, căci vei ajunge în fața altcuiva!” Tu erai la amvon și ai spus: „În sală este cineva care ar fi vindecat dacă ar veni și s-ar atinge de haina mea.” Eu m-am întors și i-am spus unui frate mai vechi: „Eu sunt acela”). Aleluia!

Binecuvântată

fie inima lui. Să ne rugăm.

Tată

ceresc, Te rog să ne dai aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Ei

a făcut aceasta acum, a împlinit-o după treisprezece ani. Cei care Îl așteaptă pe Domnul, își vor înnoi puterea. Este în ordine, frate. Oh, este minunat!

Ne

vom vedea mâine seară, cu majoritatea dintre voi. Păstorul este aici...

-

Amin -